

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą peti- tową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary peti- tową.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. i w biurze Ludwika Plohna ulica Karola Ludwika 1. 9; w Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznym z dnia 21 września b. r. najmiłościwiej nadać księciu biskupowi z Lavantu, ks. dr. Michałowi Napotnikowi, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył zamianować komendantem eskadry, kontradmirała Mieczysława z Siemuszowy Pietruskiego, przy równoczesnym zwolnieniu go z komendy arsenału morskiego.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 sierpnia b. r. najmiłościwiej zezwolić przyjąć i nosić: Ministrowi Wyznań i Oświaty, tajnemu radcy dr. Wilhelmowi Hartlowi, cesarsko-rossyjski order Białego Orła, radcy sekejnemu w Ministerstwie kolejowem, podkomorzemu Stefanowi hr. Romerowi, papieski order św. Grzegorza z gwiazdą i właścicielowi dóbr, Antoniemu Abgaro w Antonowie, krzyż komandorski orderu św. Grobu.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 września b. r. najmiłościwiej nadać *attaché* poselstwa, Władysławowi ze Skrzywna Skrzyńskiemu, tytuł sekretarza legacyjnego.

P. Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa sprawiedliwości przeniósł radców sądu i naczelników sądów powiatowych: Franciszka Podgórskiego w Limanowej do Rzeszowa, Jana Kazimierza Łuckiego w Starym Sączu do Krakowa; dalej radców sądu krajowego: Władysława Drobnera w Nowym Sączu, dr. Karola Windakiewicza w Tarnowie oraz radcę sądu krajowego i naczelnika sądu powiatowego w Rozwadowie dr. Władysława Barańskiego do Krakowa, tudzież radców sądu krajowego Dawida Spitzera w Rzeszowie do Tarnowa i Maryana Schwarzenberg-Czernego w Wadowicach do Jasła; wreszcie zamianował radcami sądu krajowego: sekretarza sądowego Zygmunta Głębockiego w Tarnowie dla tamtejszego sądu obwodowego, zastępcę prokuratora Państwa dr. Witolda Nałęcz Chwalibogowskiego w Krakowie dla Krakowa, przydzielając go do służby przy prokuratury Państwa tamże; sekretarzy sądowych: Izidora Rebena w Rzeszowie dla Wadowic, Franciszka Leona Kocha w Tarnowie i Józefa Gronieckiego w Krakowie dla Nowego Sącza, a radcami sądu krajowego i naczelnikami sądów powiatowych: sędzię powiatowego Waclawa Jaworskiego w Radomyślu, Eugeniusza Zabierzowskiego w Grybowie i dr. Karola Kurkowskiego w Zakliczynie, z pozostawieniem ich w dotychczasowych miejscach służbowych.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu zamianowała prowizorycznych asystentów technicznej kontroli skarbowej, Wojciecha Maryana Mieczysława 3-ga im. Chaleckiego, Józefa Antoniego 2-ga im. Grochowalskie-

go i Mieczysława Henryka 2-ga im. Seiferta, stałymi asystentami technicznej kontroli skarbowej w XI. klasie rangi.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 28 września b. r. do l. 137.057 o wykazie panujących w Galicyi zwierzęcych chorób zaraźliwych, zestawionym na podstawie sprawozdań starostw, przedłożonych od 17 do 27 września b. r. — zamieszczone jest w „dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 września.

Kancelerze Włoch i Niemiec zadali światu politycznemu nielada zagadkę do rozwiązania. Bez żadnych zapowiedzi wybrał się premier włoski, p. Giolitti pewnego pięknego poranku do Homburga, gdzie przebywał kanclerz Rzeszy niemieckiej hr. Bulow i tak przyszedł do skutku zjazd ten tajemniczością swych pobudek drażniący opinię publiczną. Umysł łatwo zapalny, gotowe w każdej chwili do przeczuwania rzeczy nadzwyczajnych, wysilały oczywiście i tym razem wyobraźnię swą na różne hipotezy, których trafność bywa także bardzo rozmaita.

W gruncie zaś szkoda tylko tych wysiłków, bo przyczyną zjazdu, mimo, że tak niezwykłego co do formy, dla trzeźwych polityków nie mogą mieć charakteru nadzwyczajności. Zjazd hamburski jest niejako uzupełnieniem tego zjazdu, który w r. z. odbył się w Abbazyi pomiędzy P. Ministrem spraw zagranicznych hr. Gołuchowskim i hr. Titonim. Tak samo, jak wówczas, zetknęli się

z sobą obecnie dwaj reprezentanci trójprzymierza, a oba te zjazdy razem wzięte składają się na wspólne wszystkich uczestników tego aliansu porozumienie. Było zaś ono bardziej, niż kiedykolwiek potrzebne w erze odnawiania traktatów i wobec ważnych wypadków, które zaszły w ostatnich czasach na widowni politycznej.

Zjazd hamburski zacieśnił tylko może węzły trójprzymierza. W dzisiejszem zwłaszcza położeniu musi ono skupić się w sobie, jako wypróbowany orędownik pokoju, który od ewierś wieku stojąc na straży najwyższych dóbr państw i narodów — tak chlubnie i pomyślnie wywiązał się ze swego zadania.

Że obok tego wypłynąć musiały kwestye więcej szczegółowe, obchodzące zwłaszcza oba państwa w zjeździe reprezentowane, to nie ulega wątpliwości. Byłoby jednak naiwnością wierzyć pogłoskom, że nawet daleko poza obręb wzajemnego stosunku Włoch i Niemiec sięgające sprawy, jak np. kwestya pośrednictwa pomiędzy Rosyją i Japonią, mogły dać p. Giolittiemu asumpt do niespodziewanej wycieczki. — Pogłoskom takim daje zresztą odprawę cała poważna prasa zarówno niemiecka, jak włoska.

Frankfurter Ztg. interviewowała w tej sprawie hr. Bulowa przez swego korespondenta.

Hr. Bulow zaprzeczył oczywiście całkiem stanowczo, jakoby zjazd stał w związku z zamiarem pośrednictwa w wojnie rosyjsko-japońskiej. O interwencji takiej nie może być pierwszej mowy, póki jedno z walczących mocarstw tego nie zażąda.

National Ztg. taki podaje komentarz do wiadomości o zjeździe: Twierdzenie, jakoby podczas konferencji, która w tych dniach prezydent gabinetu włoskiego Giolitti odbył z kanclerzem Rzeszy hr. Bulowem, omawiano także sprawę pośrednictwa w wojnie rosyjsko-japońskiej, jest niesmacznym wymysłem. Kto zna Niemcy i Włochy, ten ani na chwilę nie przypuszcza, jakoby te

32)

Gabryela Zapolska.

A gdy w głąb duszy wnikniemy...

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

XXVII.

(Ciąg dalszy).

Pozwolił jej zwracać się w tej chwili do tej szarej sylwetki, snującej się na bieli firanki z dziwnem, porywającym uczuciem, które sprawia jej rozkosz niezrównaną.

Teraz rozumie, dlaczego nie czuje już „niesmaku“ na myśl o Stalewskim żonatym, Stalewskim, uznanym ilustratorze, panu willi, obywatelu, wyborcy i t. d.

Ona po prostu tego Stalewskiego już nie zna.

A człowiek z krwi i kości, dla niej nie istnieje. Żyje tylko ten drugi, wolny, wielki, twórczy, cichy i jasny.

Żyje ten — cień!

A właściwie cień ten, to sama treść istoty: cielesność, to powłoka chwilowa, zmateryalizowanie konieczne, i ono to dźwiga ciężary i słodczy ugód społeczno-towarzystwiskich.

Ono „musi“...

Ten cień — nie zna musu!...

Anka oddycha łżej.

Ten podział, to wysondowanie swego uczucia, czyni ją nad wyraz szczęśliwą. Nie będzie doznawała goryczy na myśl o Janie. Samo szlachetne i piękne wrażenie wykwi- tać w niej będzie na myśl o tym... drogim.

Nie popelni nie drożnego, nawet w zasadach, przyjętych przez świat, wolno wykwitnąć uczuciem na tej ścieżce. Nie lęka się, że spotka się tam z tą kobietą, rozdwoj- nioną brelokami i grzechotkami błyskotliwej swej natury. Ścieżka to cicha, po obu stro- nach obwarowana milejącymi Archaniołami, o stulonych, jak liście hyacentu, skrzydłach. Mileją Archanioły, trzymając nieruchomo ręce, złożone na usponych piersiach. Ścież- ką tą iść trzeba wolno, spokojnie i cicho, aby nie spłoszyć skrzydlatych Strażników.

Jeżeli się zbudzą bodaj krzykiem, lub zgrzytem, ulecą, rozwiaawszy skrzydła...

A ścieżka w mgłę się rozwija...

Anka stoi tak cicha i milejąca przy kracie, owiana wonią narcyzów.

Nagle, drogą od miasta, wloką się ja- kieś głosy.

Ktoś mówi, sprzecza się, drwi, szydzi, to znów wybucha gniewem.

W Ance, która zaczynała wnikać w prawdziwą istotę szczęścia, w ten rzeń, z którego wytryska poznanie, a więc odczucie takiej cichej, szeroko rozpostartej błogości dusz prawych — ten głos, a raczej te zmie- szane głosy, odbiły się bolesnym echem.

Doleciały do niej falą — lecz ich treść, ich myśl rozlewa się już w niej tragiczno- ścią niecodzienną. Nie może sformułować, czego chcą, ci ludzie, o co im chodzi; ona tylko, będąc sama w ekstazie czystej prawdy, przeczuwa, iż tam jest także pościg za praw- dą i spokojem lecz pościg na błędnej ścież- ce, pełnej majaków, widm i ułud.

I wie, czuje, kto tak wlece się tą ścieżką.

Gdyby głos nie rozkołysał dzwonu fal powietrznych, ona, swą astralną istotą, wy- biegłaby na spotkanie. Myślą przed chwilą

powiała ku Narbutowi, jak rozkwitłym pod ciepłem jej dłoni kwiatem.

I oto szedł on sam.

Lecz za nim wlokł się czarny cień.

Leljan!

Idą.

Kroki Narbuta w zygzak szaleją. Chwi- lami wstrzymuje się nad brzegiem rzeki i kołysze się tak, jakby wahał się, czy nie paść głową na dół. I zaraz z ironicznym śmiechem rzuca:

— A jakże... wydmie się brzuch...

Ofelia jak balon, albo pęcherz, nadęta pły- wa... flak, flak... po wierzchu fali. Lubicie Kamelje... Ofeljo... tobie pisałem, królowo... Znadto kocham piękno... ażebym ginął, jak ta dziewczka anemieczna... co?..

Zwraca się i przecina gościniec, tuląc się niejako pod mury i sztachety willi.

Natyla się na Leljana.

— Stróżuj! — mówi ochryplym głosem — stróżuj, bo jeszcze łeb gdzie sobie rozwałę i cały „sznit“ śmierci dyabli we- zną. Stróżuj, Neronku z Krowodrzy... Żywa pochodnia? ha? Tylko zamiast słomy i smo- ły, absyntu zielonego, fałszowanego, szkla- neczek dwie. Pół jednej w moją wybitną in- dywidualność, pół za kołnierza w fałdy fla- nelowej higienicznej koszulki, druga... znów w indywidualność i trochę z niej w mordę kołtuna, który jadł wurstla, i pił... co on pił?..

Zatrzymał się i myśli. Kołysze się na rozstawionych nogach, tragicznie ściał bró- zdy na czole i myśli...

— Co on pił?..

Bawi go to, że w tej właśnie chwili, kiedy w najszersze horyzonty dusza mu się wyrwa, kiedy to koło, zatoczone czarodziej- sko, ogarniać zda się wszechświaty, a z nimi może jasność zagadki bytu, on ma władzę, ma możność ściągać cugle, smagać biczy-

skiem najdrobniejszych czynów, nie mają- cych dla krótkowzrocznych nic z duchem wspólnego.

— Wurstle... i co on pił?

Tragiczność go otaczała wielkiej, czar- nej, tajemniczej nocy. Z ziemi, z wody, z płonących w oddali ogni, dobywały się prze- czucia uspokojenia tych, którzy zwątpili. Wszystko wiało możliwością powrotu rozdro- bnienia jedności, rozdrobnienia pozornego, formy przejęciowej, łańcucha pereł Buddy, powiązanego ogniwami myśli, pełnych cudu.

Czuł to, rozumiał pijany mózg Narbu- ta, rozumiał właśnie może jaśniej i dosko- nalej, niż w chwili sennej twórczości. Płonał, i tym płonieniem łączył się z ogniem, tryskającym purpurą i ciepłem, płynącym z ziemi i z ruchu napozór śpiącego świata. On stał na punkcie, z którego przenikał ciemno- ści, bo wewnętrzny żar podniecał mu myśl, a myślą dążył tam, gdzie objawienie słowa wstępu mieć nie może. I pomimo to działał podwójnie. Myślą szybował, przenikał, zga- dywał, słowami mścił się za nieudolność wyrażenia tego, w czym duch jego nurzał się i płał.

A więc powtarzał:

— Co on pił?

Leljan syknął zniecierpliwiony:

— Idź!..

Narbut ramionami wzruszył.

— Czego ty mnie tam wleciesz? Gdy przyjdzie czas, trafię sam. Pozostanę nieru- chomy na właściwym miejscu, i przyjmę na się rolę przeczenia dla tych, co weszła roz- kład ciała, aby z czystym sumieniem powie- dzieć: Aha... niema nic!.. Szesnaście moich części, z których się złożył mój człowiek, rozleje się w zieloną maź... Ozirys miał wra- cać po 3000 lat przecież... zielona maź!..

(Ciąg dalszy nastąpi).

mocarstwa nosiły się z podobnym zamiarem. Także w Rosji podniosły się w ostatnich czasach głosy w duchu pokojowym, ale ze względu na znane w tej sprawie stanowisko obu mocarstw wojujących, pewnym jest, że takie głosy w kołach miarodajnych nie znajdą oddźwięku. Konieczność zaś pokoju znajdzie później w tych kołach wyraz, tak, że można przypuścić, iż pokój zawarty będzie raczej w drodze bezpośredniego porozumienia się między obu wojującymi mocarstwami, aniżeli za pośrednictwem mocarstw obcych.

Także włoska *Tribuna* wyraża się w podobnym tonie i zapewnia, że jest rzeczą wprost wykluczoną, aby podróż Giolittiego miała na celu pośrednictwo w wojnie rosyjsko-japońskiej.

Giornale d'Italia przypuszcza, że zjazd ten stoi w związku raczej z zamierzoną wizytą cesarza Wilhelma w Rzymie z okazji uroczystych chrzeń następcy włoskiego tronu — domysł, który oczywiście wymaga jeszcze potwierdzenia.

Przeważna liczba pism włoskich, z dziennikiem *Patria* na czele, nie bawiąc się w domysły, wyraża tylko życzenie, aby zjazd przyniósł jak najpomyślniejsze dla obu państw wyniki.

I. Kongres Maryański.

(Pierwszy dzień).

„Akademia literacko-artystyczna“ w teatrze miejskim.

Było do przewidzenia, że w obecnych uroczystościach Maryańskich nie zostanie pominięta i sztuka. Kult Maryi mieści w sobie obok czysto religijnego pierwiastku tyle i tak przepięknej poezji, że myśl ujawnienia jej nastąpiła się sama organizatorom Kongresu. U nas zwłaszcza, gdzie kult ten wniknął tak głęboko w serca i umysły wszystkich, od największych naszych geniuszów aż do prostaczków w sukmanie, gdzie nie było prawie wybitniejszego artysty, któryby w granicach swej sztuki nie złożył hołdu Królowej Korony Polskiej, myśl ta w obec uroczystości Maryańskich nasuwała się właściwie sama przez się. Trudniejszą rzeczą było jej urzeczywistnienie, zamknięcie w ramy jednego wieczornego przedstawienia. Udało się szczęśliwie pokonać tę trudność — a wieczór środowy, chociaż niezwykle długi i posiadający charakter przedstawienia składanego, pozostawi niezawodnie w pamięci uczestników wrażenie bardzo podniosłe i uroczyste.

Podstawę jego stanowiła oczywiście muzyka: sztuka, jak żadna inna uzdolniona do wyrażenia nadziemskich uczuć, gdy płynnie czystą a pełną falą chórnych akordów. Z wyjątkiem trzech pieśni, śpiewanych bardzo pięknie przez pannę Langie, cały program „Koncertu Maryańskiego“ — pierwszej części wieczoru — składał się też z utworów chórnych. Ze starej naszej muzyki kościelnej usłyszeliśmy dwa śliczne motety Mikołaja Zielenieckiego (1611) i ks. Grzegorza Gorczyckiego (1701). Z utworów współczesnych, skomponowanych umyślnie na obecną uroczystość, najwyżej stoi niewątpliwie pieśń choralna Zielenieckiego „Zwiastowa-

nie“ (z towarzyszeniem organów), zachowująca w melodii, prowadzeniu głosów i całej fakturze wiernie charakter kościelny, a licząca się pomimo to z wymaganiami nowszej sztuki. Także motet Jareckiego i kantata Mieczysława Surzyńskiego, instrumentowana przez ks. dr. Józefa Surzyńskiego, najgorliwszego dzisiaj u nas pracownika na wieś muzyki kościelnej, odpowiadały wiernie uroczystemu nastrojowi wieczoru. Wszystkie te kompozycje wykonały pięknie chóry „Lutni“ i Towarzystwa muzycznego pod batutą ks. dr. Surzyńskiego i p. Cetwińskiego tudzież soliści p. Markówna i p. Okoński.

Drugą część Akademii stanowiło jubileuszowe przedstawienie: „Królowa Korony Polskiej“ w 8 obrazach, z prologiem Lucyana Rydla i muzyką Mieczysława Sołtysa. Prolog Rydla podaje w pięknej formie podniosłą alegorię: oto ludzkość, jęcząca pod głazem niedoli, błaga ratunku, lecz nadaremnie usiłuje odwalić głaz własną siłą. Zbawia ją Matka Boża przez Swego anioła — przed Jej świętym obliczem pierchają Pycha i Przemoc, Gwałt i Rozpacz, głaz sam się podnosi, a wybawieni idą w dal jasną, szczęśliwą...

Następuje cały szereg obrazów, bardzo pięknie ułożonych przez p. Stanisława Jasińskiego. Do najpiękniejszych zaliczyłbym: „Obronę Częstochowy“ (podwójny), „Nabożeństwo majowe“ i „Królowę Korony Polskiej“ (według Jana Matejki). Po każdym obrazie krótkie deklamacje: to hołd poetów od najdawniejszych do ostatnich czasów, złożony Najświętszej Pannie. Żywe słowo brzmiało pięknie w prologu Rydla, a także w deklamacjach, zwłaszcza pani Solskiej.

I tej części przedstawienia towarzyszyła bezustannie muzyka, skomponowana umyślnie przez p. Mieczysława Sołtysa. — W ogólnym swym charakterze jest ona raczej nastrojową, aniżeli religijną. Do najpiękniejszych ustępów należy muzyka do obrazu „Nabożeństwo majowe“ lub „Serdeczna matka“, zachowująca wiernie swój właściwy charakter pomimo nader kunsztownej, przeważnie kanonicznej formy opracowania.

Liczenie zebrana publiczność wysłuchiwała przedstawienia w skupieniu do samego końca. Po każdym utworze i po każdym obrazie odzywały się długotrwałe oklaski. — Sądzę przecież, że lepiej stałoby się, gdyby tych oklasków nie było i gdyby u nas także zastosoowano powszechnie za granicą przyjęty zwyczaj nieklaskania przy utworach treści religijnej, chociażby wykonanych na scenie lub estradzie. Zdaje mi się, że w zwyczaj tym tkwi myśl głęboka: nie czynienia rozłamu na „wykonawców“ i „publiczność“, z których druga darzy uznaniem pierwszych, lecz łączenia się także zewnętrznego w jedną gminę w tych chwilach, w których i sztuka nie chce już być panią, lecz jedynie służy celów wyższych i świętych.

Wyrazić jednak należy na tem miejscu uznanie wykonawcom, a przedewszystkiem ślicznym dekoracyom p. Jasińskiego i znakomitej reżyserji p. Solskiego.

Seweryn Bersom.

U OO. Jezuitów.

We środę o godzinie 7 wieczorem odbyło się w kolegium OO. Jezuitów przyjęcie na 50 nakryć, w którym wzięli udział wszy-

scy bawiący we Lwowie księżęta Kościoła i reprezentanci władz.

Wczoraj przed południem przybyło do Lwowa około 100 wychowanków Zakładu OO. Jezuitów w Chyrowie pod przewodnictwem O. Lachmana T. J. Z dworca kolejowego udali się wychowankowie ze swym sztandarem na czele do kościoła OO. Jezuitów, gdzie O. Lachman przed cudownym obrazem Królowej Korony Polskiej odprawił cichą Mszę św. W czasie Mszy św. chór konwiktorski wykonał kilka pieśni religijnych.

Również wczoraj rano około godziny 10 przybyła do Lwowa kompania stanisławowska, licząca 1.500 osób pod przewodnictwem superjora tamtejszego, O. Miszkiewicza T. J. i wprost z dworca udała się do kościoła OO. Jezuitów, gdzie odprawił uroczystą sumę kapelan wojskowy, ks. Bogucki. W czasie nabożeństwa wypowiedział kazanie O. Gliwa T. J., a chór stanisławowski młodzieży szkolnej odśpiewał szereg pieśni religijnych.

W klasztorze PP. Sercanek.

We środę o godzinie 4 po południu zgromadziły się w klasztorze PP. Sercanek panie należące do kongregacji Maryańskiej. Po podwieczorku w refektarzu klasztornym, udały się sodaliski do wspaniale przystrojonej kaplicy, gdzie przemówił do zgromadzonych O. Bratkowski T. J. Mowca podniosły znaczenie i szlachetny cel kongregacji, wyraził życzenie, aby odtąd każda uczciwa praca społeczna wychodziła z łona kongregacji sodalisek, aby siła i łączność były podwaliną dalszego jej rozwoju, a polskie niewiasty pobudzały przykładem młodsze pokolenie do pobożności, chroniąc je od prądów, grożących religii i Kościołowi.

Po uroczystym nabożeństwie dziękczynnym odnowiły prezydentki kongregacji u stóp ołtarza ślubu dzieci Maryi, poczem odśpiewano chórem pieśń „Serdeczna Matko“.

Drugi dzień.

Wczorajszy, drugi dzień Kongresu Maryańskiego, rozpoczął się cichą Mszą św., którą o godzinie 8 rano odprawił w kościele archikatedralnym przed wielkim ołtarzem Najprz. ks. biskup tarnowski dr. Wałęga. W czasie Mszy św., chór Tow. „Echo“ pod batutą p. Jana Galla wykonał sześć motetów kompozytorów: Józefa Beltjensa, J. Haagta, Jansena i Berckela.

Po Mszy św. udali się uczestnicy Kongresu do gmachu miejskiego Muzeum przemysłowego, gdzie odbyły się

Posiedzenia sekcyjne.

W sekcji I. (Cześć N. Maryi P. w ogólności i w Polsce) wygłosili referaty pp.: A. Kościński, inspektor szkolny: p. t. „Sodalicya Maryańska w szkołach średnich“; Sebalda Münnichowa: „Znaczenie Sodalicyi Maryańskiej dla nauczycielek“; Emilia Wyrobiszówna: „Znaczenie Sodalicyi Maryańskiej dla nauczycielek“; Włodzimierz Zagórski: „Zadanie społeczne akademickiej Sodalicyi Maryańskiej“; Kazimierz Zaczek: „O dotychczasowej działalności Sodalicyi Akademickiej w Krakowie“; Józef Konopka: „Sodalicya Maryańska Akademicka we Lwowie od jej założenia po dziś dzień“; Helena hr.

Mycielska: „Sodalicye pań w Polsce“; Helena Czapelska: „Kongregacya Dzieci Maryi Sacré-Coeur we Lwowie“; Cecylia hr. Plater-Zyberkówna: „O obowiązkach niewiast polskich w obec Jubileuszu Niepokalanego Poczęcia N. M. P.“; Tekla Wehr: „Założenie i działalność Sodalicyi Maryańskiej pań niemieckich we Lwowie“; Celina Dębicka: „Działalność Dzieci Maryi krakowskiej“; Witold Truskowski: „O krakowskiej Sodalicyi Maryańskiej kupieckiej“; ks. Józef Pechnik: „O rozwoju czci Matki Boskiej w szkołach ludowych“; M. Piechocka: „O czci ludu naszego do N. Maryi Panny“; Celina Stoińska: „Cześć Matki Najśw. w sercu niewiasty polskiej“; Wanda Fuxsówna, nauczycielka: „Cześć N. M. Panny a stanowisko niewiasty polskiej“.

W sekcji II. (Cześć N. Maryi Panny w poszczególnych częściach Polski) pp.: K. Lubecki: „Matka Boska w ewilizacyi polskiej“; ks. A. Górniewicz Kazn. Zak.: „O różańcu w Polsce“; Władysław hr. Tarnowski: „O szkaplerzu karmelitańskim w Polsce“; ks. kanonik August Blachut: „Kanonicy Loterańscy w Polsce“; ks. Szumski, Zak. kazn.: „Cześć M. B. w klasztorach dominikańskich w Galicyi“; O. Czesław Bogdalski: „O czci Matki Bożej w zakonie OO. Bernardynów“; „O czci M. B. w klasztorze PP. Benedyktyn w Staniątkach“; „Cześć Niepokalanego Bogarodzicy w Zgromadzeniu Sióstr Niepokalanego Poczęcia N. M. P.“ i „Cześć N. M. P. w Zgromadzeniu Sióstr Nazaretanek“; ks. Słomiński: „Medalik cudowny. Nabożeństwo do N. M. P. z Lourdes u nas“; ks. opat Słotwiński: „Wielebny Stanisław Kaźmierczyk“, jako gorący czciciel Niepokalanego Poczęcia N. M. P.“.

W sekcji IV. (Cześć N. Maryi Panny w literaturze i sztuce w Polsce) wygłosili referaty pp.: dr. Jerzy hr. Mycielski, prof. Wszechnicy Jagiellońskiej: „Matka Boża w malarstwie i w rzeźbie w Polsce“; prof. dr. W. Bruchnalski: „Bibliografia Matryjologii Polskiej“; ks. prałat Józef Surzyński: „N. M. P. w muzyce polskiej“ i dr. Józef Tretiak, prof. Wszechnicy Jagiellońskiej: „Cześć N. M. P. w poezji polskiej“.

Uroczysta procesya.

O godz. 4 po południu wśród dźwięków dzwonów i rzewnej pieśni „Witaj święta i poczęta niepokalanie“ wyruszyła z kościoła archikatedralnego uroczysta procesya z cudownym obrazem N. Maryi Panny Łaskawej. W procesyi, która imponujące przybrała rozmiary, wzięło udział około 50.000 osób, drugie tyle tworzyło szpalery w ulicach, które mi wspaniały przechodził pochód.

Na czele pochodu szły liczne zastępy młodzieży szkolnej męskiej i żeńskiej, dalej bractwa kościelne z chorągiewami ze wszystkich kościołów i cerkwi lwowskich i podlwowskich, następnie cechy i stowarzyszenia rękodzielnicze ze sztandarami, stowarzyszenie Dzieci Maryi: kilkadziesiąt dziewcząt biało ubranych z białymi welonami narzuconymi na głowę, bardzo liczny zastęp Sokołów, pielgrzymka Maryańska ze Stanisławowa, uczniowie gimnazjum chyrowskiego ze sztandarem, Sodalicye Maryańskie (około 1000 pań), zakony, deputacje prawie wszystkich lwowskich Towarzystw, Towarzystwo strzeleckie ze sztandarem (członkowie we wspa-

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

DUSZA W ROZKWICIE.

(Z francuskiego).

IV.

(Ciąg dalszy).

I nagle rzekła:

— Coś mi przychodzi na myśl, papo: jeżeli ten pan posiada tak sławne młyny na kanale, *l'Abeille de Saint-Amand* powinna od czasu do czasu umieszczać o nim artykuły. Poszukajmy w ostatnich numerach, chcesz?

Zgodził się chętnie, ponieważ szalona jego Ninetka sobie tego życzyła. Poszli oboje aż na drugi koniec biblioteki, otworzyli szufladę i zaczęli uważnie przeglądać najświeższe numera *Abeille*.

Panna de Montberthier czytała głośno tytuły artykułów i kronikarskich zapisków. Nagle zawołała:

„Nasze nowe turbiny!“

— To musi być o tem co szukamy! — rzekł hrabia wyciągając szyję w stronę córki.

I młoda dziewczyna czytała zaczęła, mrugając oczami dwa i trzy razy na sekundę, co było dowodem niezwykłego wzruszenia.

„Dwie nowe i potężne turbiny ustawione zostały na kanale. Ze swym udoskonaleniem urządzeniem ta fabryka, która nie istniała jeszcze przed trzema laty, może być dziś uważana jako jedna z najznakniejszych w zachodniej Francji. Zapisujemy przybycie brygu „Saint-Joseph“ z la Plata, z 700 tonami zboża dla domu pp. Saverne i Ski“.

Przeczytawszy ten ustęp Nina przbrała minę dumną.

— A nie mówiłam ci, papo?... — Siedemset ton zboża! Dwie turbiny! Dom najznakniejszy w zachodniej Francji!.. Musi być bogaty, bardzo bogaty! Mógłby odkupić zamek!

Hrabia nie wyglądał taki zachwycony, jak córka.

— Jest tam „Saverne i Ska“ — uczynił uwagę. — Jeżeli tam jest kto bogaty, to może owa spółka.

Ta uwaga ochłodziła nieco zapał Niny. — Och! papo! nie jesteś wcale zachęcający — rzekła — a jeżeli ja chcę, żeby on był bogaty!

— Dobrze, dobrze! będzie nim! — odrzekł hrabia pojednawczym tonem.

Ale za chwilę oczy młodej dziewczyny zapłonęły.

— Jest nim, papo! jest... Czytaj to! — zawołała ukazując inny ustęp z *l'Abeille de Saint-Amand*.

Ojciec Niny czytał:

„Dowiadujemy się, że pan de Saverne, który nie tylko jest znakomitym dyrektorem młynów, ale także jednym z wybitniejszych naszych archeologów, nabył właśnie za sumę piętnastu tysięcy franków posazek z kości słoniowej odkryty niedawno w grocie Monbrichet (Oise)“.

„Ten posazek cudownie wykończony, może być uważany za jeden z artystycznych, najcenniejszych okazów z epoki starożytnej. Pan de Saverne ma zamiar przekazać ten posazek na rzecz Muzeum w Luvrze“.

Młoda dziewczyna tryumfowała.

— Ach! — a co mówiłam? — Piętnaście tysięcy franków za posazek! I pragnie przekazać to Luvrowi! Co za człowiek, nieprawdaż?

Przez cały kwadrans jeszcze przeglądała gazety, ale nie już nie znalazła.

— Ale co mi przychodzi na myśl — rzekła powstając szybko z miejsca — prawda, że jeden z naszych dzierżawców pochodzi z Saint-Amand?

— Tak.

— Który?

— Bertrand, Bertrand-le-Manchot.

— A więc musi pewnie znać pana de Saverne?

— Rzeczywiście.

— Chodźmy zobaczyć się z Bertrandem, dobrze?

Poszli więc oboje wypytać Bertranda-le-Manchot, który niedaleko mieszkał. — Przybyli do niego za kilka minut. Bertrand znał doskonale pana de Saverne. Jakże? — pożyczyl mu przecież raz ognia do cygara na placu Gambetty!

— Piękny mężczyzna, dalibóg, panie hrabio! — i wybornie umie prowadzić swoich ludzi! Ach! tak tańczą, jak im każę... Był przecie w kirasyerach.

— W kirasyerach? — zawołała Nina z zachwytem.

I ośmieliła się zapytać:

— W jakim wieku jest pan de Saverne?

— Ha! — może mieć... Ile może mieć?... ze czterdzieści pięć lat?

— Nie więcej?

Oblicze młodej dziewczyny wyrażało pewne rozczarowanie.

Wolałaby, żeby był stary. Czy ją zechce, będąc tak młodym, tak pięknym i tak bogatym? Nie gniewała by się, gdyby się dowiedziała, że nosi perukę.

Na nieszczęście Bertrand nie zauważył nic podobnego.

Co do pani de Saverne, Nina mogła się dowiedzieć wszystkich szczegółów. Dzierżawca powiedział jej, że nieboszczka była chuda, — co jej się bardzo podobało — i blondynka — co ją uszczęśliwiło.

— Gdybym mogła być do niej podobna! — pomyślała.

— Czy ten pan ma dzieci? — pytał dalej hrabia, widząc, jak bardzo ta indagacja zajmuje jego córkę.

— Dzieci? — odrzekł le Manchot. — Nie. Zdaje mi się, że nie. Jest tylko siostrzeniec.

— A czy ten pan nie ma zamiaru się żenić?

Och! — jakże Nina drżała, słysząc to pytanie! — Czemu ojciec o to pyta?

— Żenić się? — odrzekł Bertrand. — Bardzo możliwe. Ale nie o tem nie słyszałem.

Jakże Nina była szczęśliwa! — Z chęcią była by ucałowała wieśniaka, który tak pięknie odpowiedział!

(Ciąg dalszy nastąpi).

wdowom i sierotom po emerytach, powiększa ilość pięcioleci do sześciu, umożliwia nauczycielom prowizorycznym zyskanie jednego pięciolecia, przyznaje nauczycielom stałe wynagrodzenie w razie przeniesienia z urzędu na inną posadę.

Nie wspominam tu o licznych innych drobniejszych zmianach. Finansowe następstwa tych zmian nie dadzą się z całą ścisłością oznaczyć; dziś nie przedstawiają one znacznego obciążenia budżetu szkolnego, lecz rósł będzie stopniowo.

Pomimo wielkich trudności finansowych nie wahał się Wydział krajowy wniosków tych wys. Sejmowi do uchwały przedłożyć, gdyż uważa je za słuszne i sprawiedliwe, a nadto zeszłoroczną uchwałą sejmową wyraził już wys. Sejm w zasadzie gotowość zgodzenia się na proponowane zmiany.

Przedkładamy ponownie wnioski w sprawie włości rentowych; tym razem na podstawie zupełnego porozumienia z Rządem tak, że dziś już wyłącznie od woli wys. Izby zależy, by ta nowa a pożyteczna instytucja weszła w życie.

Myślą przewodnią tej ustawy jest i pozostanie utrzymanie i zachowanie istniejących średnich gospodarstw włościańskich, tworzenie nowych gospodarstw, mających te same warunki. Chodzi więc o to, by włościanin ziemię, którą dziś posiada w swych rękach, utrzymał, względnie, by ją nabyć mógł w warunkach gospodarczych zdrowych, któreby dawały możliwą pewność, że ta posiadłość włościańska niezmnieszona w tych samych rękach pozostanie.

Zdaje mi się, że nie ma nikogo w tej Izbie i w kraju, któryby nie przyznał, że cel ten odpowiada interesom i potrzebom kraju i odpowiada gorącemu życzeniu ludności wiejskiej.

Innych celów ustawa ta niema i nigdy mieć nie będzie. Wydział krajowy świadomy jest trudności, jakie powstaną przy przeprowadzeniu tej ustawy, a polegają one przede wszystkim w tem, że pod względem finansowym i administracyjnym akcja cała musi być zcentralizowaną w komisji rentowej, względnie w Wydziale krajowym, a z drugiej strony przeprowadzenie jej jest tylko możliwe przy obywatelskim, gorliwym współdziałaniu czynników miejscowych u dołu.

Pomimo tych i wielu innych trudności, sądzę, że one przełamać się dadzą, a jeżeli projekt ten stanie się ustawą, będzie rzeczą Wydziału krajowego i moją widzieć we włościach rentowych jeden z najważniejszych, najwładniejszych naszych obowiązków, a przy przeprowadzeniu tej ustawy pozyskać względnie zapewnić dla dobra kraju i włościanstwa współudział i pomoc tych także, którzy dziś są tego projektu przeciwnikami. Otuchą i bodźcem jest dla mnie niezwykle rozwój drugiej pokrewnej instytucji z inicjatywy wys. Sejmu świetnie rozwijającej się.

Około 400 istniejących kas Raiffeisenskich, przeszło ośm milionów wkładek oszczędności, którymi rozporządzają, przesyła 10 milionów udzielonych pożyczek, oto rezultat rozwoju kas Raiffeisena po latach pięciu. Wspominam o tem dlatego, by zachęcić do dalszego tworzenia tych kas, a zarazem dodać otuchy i ufności we własne siły.

Ustawa komasacyjna, która z wielu stron spotykała się z niedowierzaniem, weszła nareszcie w życie, a ludność wiejska w tych gminach, w których roboty się rozpoczęły z wielkim zadowoleniem ułatwia działanie komisji komasacyjnej.

Uchwalona w zeszłym roku ustawa o biurach pośrednictwa pracy uzyskała Najwyższą sankcję, a Wydział krajowy czyni obecnie przygotowania, by już w ciągu zimy w pewnej ilości powiatów biura pracy powstały. Sądzę, że w organizacji tych biur należy postępować powoli i ostrożnie. Zdaje mi się, że przy wejściu w życie tej ustawy przesadne były wypowiedziane obawy z jednej, a nadzieje z drugiej strony. Ustawa sama nie przyniesie jeszcze spodziewanej korzyści, stwarza ona tylko ramy do działania dla ludzi dobrej woli w Reperyntacjach powiatowych i w gminach miejskich, a Wydziałowi krajowemu daje możliwość ułatwienia i regulowania akcji powiatów i miast.

Zanim nasza organizacja weszła w życie, odezwał się już o niej głos interesowanych pracodawców za granicami państwa, którzy przez swą oficjalną reprezentację oświadczyli, że i nadal pozostaną w stosunkach z agentami prywatnymi, a nie z krajowymi biurami pracy. Widocznie i słusznie uznali, że lepszymi zastępcami ich interesów będą agenci.

W myśl uchwał wys. Sejmu przedkłada Wydział krajowy 3 oddzielne sprawozdania o melioracjach, o regulacji rzek kanałowych i o budowie kanałów.

W sprawie regulacji rzek kanałowych Namiestnictwo wykonało już projekt generalny, gdy jednak Ministerstwo wyasygnowało tylko 25 procent zasiłku państwowego na r. 1904, przeto i Wydział krajowy mógł wyasygnować tylko 25 pre. datku krajowego, a

roboty przygotowawcze rozpoczęły się tylko na Rabie, Stryju i Bystrzycy.

Budowa kanałów w roku bieżącym rozpoczęta nie będzie, a reambulacja dla rozstrzygnięcia Zator-Kraków dotąd nie została zarządzoną. Wskutek tego uchwalona w budżecie na r. 1904 dotacja krajowa przeniesiona została na r. 1905.

Wydział krajowy poczynił potrzebne starania w sprawie wykonania robót melioracyjnych w łączności z budową kanału spławnego Zator-Kraków. Wynik tych zabiegów i stan rokowań znajdzie wys. Izba w sprawozdaniu o budowie dróg wodnych.

W sprawozdaniu o regulacji rzek kanałowych znajdzie wys. Sejm dokładny przebieg starań Wydziału krajowego o regulację górnego biegu rzek kanałowych z funduszu na regulację tych rzek przeznaczanego.

Wydział krajowy nie ponawia w tym roku projektu do zmiany ustawy o rzekach kanałowych dla ustawowego zabezpieczenia regulacji górnych biegów wobec uzasadnionej nadziei, że przedłożenie o regulacji górnych biegów niektórych przynajmniej rzek przez Rząd wniesione zostanie.

Jeżeli dziś dzięki gorliwemu i życzliwemu poparciu Pana Namiestnika na przychylnie stanowisko Rządu w tej sprawie liczyć możemy, to może wolno mi, nie wchodząc w inne szczegóły przebiegu tej sprawy, stwierdzić, że inicjatywa Wydziału krajowego była zgodną z interesem kraju i nie pozostała bezskuteczna.

Między przedłożeniami Wydziału krajowego znajdziecie Państwo i sprawozdanie, które się od szeregu lat niestety powtarza, o skutkach klęsk elementarnych, a w tym roku posuchy.

Na podstawie sprawozdań i informacji stwierdzić należy, że posucha stała się powodem wielkiego braku paszy i pod tym względem sprowadziła na cały kraj wielką klęskę. Pod względem innych ziemiopłodów zmniejszyła znacznie spodziewane rezultaty w pewnej części kraju.

Pomoc publiczna przede wszystkim potrzebna dla umożliwienia i ułatwienia zakupu paszy, a zdaje mi się, że liczyć można na to, że pomoc ta przez Państwo udzielona będzie.

W obec stosunków finansowych kraju Wydział krajowy nie mógł przedstawić wniosku na udzielenie rolnikom wydatnej pomocy z funduszu krajowego i przestać musiał na wniosku, by Sejm przyjął gwarancję za pożyczki, któreby w razie koniecznym powiaty lub gminy zaciągnąć chciały, celem przyścia ludności z pomocą.

Wydział krajowy nie sądzi, by roboty publiczne dla dania ludności zarobku kosztem funduszu krajowego były konieczne a to tem bardziej, że właśnie w tych powiatkach, które najbardziej posucha dotknęła zostały, w roku bieżącym i w roku przyszłym wykonywane będą tak wielkie roboty publiczne, że miejscowe siły robocze z trudnością tylko im podołać potrafią.

(Po rusku) Witam serdecznie posłów narodowości ruskiej, witam z tą uzasadnioną nadzieją, że rozstrój, jaki między nimi a większością tej Izby w ciągu ostatniej sesji powstał, przy wspólnej pracy dla dobra kraju, wzajemnej wyrozumiałości i dobrej woli, nie tylko ustąpi, ale i w zapomnienie pójdzie. Mam nadzieję, że znajdą się drogi i środki, by na podstawie wspólnego porozumienia istotne kulturalne potrzeby narodu ruskiego znalazły w tej Izbie i w tej sesji przychylnie i pomyślnie załatwienie.

Sądzę też, wierny temu, co już kilkakrotnie w tej Izbie wypowiadałem, że zaspokojenie rzeczywistych potrzeb kulturalnych Rusinów jest nie tylko jednostronnym spełnieniem życzeń narodowości jednej, lecz jest zarazem zgodne z interesem całego kraju, który pragnie uspokojenia i wspólnej, rzeczowej, na dobrej wierze opartej pracy. Ale zarazem wnoszę gorący apel do Was Państwo, byście w sprawach, które według naszych najlepszych i najszerzszych intencji podkładu narodowościowego nie mają, w których obca nam jest jakkolwiek myśl uboczna prócz celów nam i wam zupełnie wspólnych, byście naszej dobrej woli nie podawali w wątpliwość; nie przypisywali nam intencji, których nie mamy, a tem samem nie utrudniali dobrowolnie, jeżeli nie zgody, to przynajmniej porozumienia, jakiego wasz i nasz interes równie stanowczo wymaga.

(Po polsku) Nakoniec kilka słów tylko o budżecie i finansowym położeniu kraju. Przedkładając projekt preliminarza na rok przyszły, starał się Wydział krajowy z wszelką możliwą jasnością przedstawić obecne i przyszłe finansowe położenie kraju.

Projekt budżetu na r. 1905 ma w sobie wyraźne i smutne znamiona bardzo trudnego położenia finansowego kraju, bo równocześnie zawiera projekt 6 milionowej pożyczki, podwyższenie dodatków do podatków, odroczenie o rok wydatków, opierających się na uchwałach wys. Sejmu i wprowadzenie do dochodów kilku pozycji, które są właściwie zużyciem zapasu specjalnych funduszy. Stan ten rzeczy i jego powody nie

są dla wys. Izby niespodzianką. Zwracałem już na to uwagę wys. Izby z tego miejsca, Wydział krajowy i komisja budżetowa od lat kilku przewidywały dzisiejszy stan rzeczy. Wzrost wydatków niezmiernie szybki w kilku działach administracji, wzrost spowodowany częścią obowiązującymi ustawami przy nieznanym stosunkowo wzroście siły podatkowej, przy niezmiernie stopie dodatków krajowych, musiał doprowadzić do tego, że nawet normalnych wydatków dotychczasowymi dochodami pokryć nie jesteśmy w stanie.

Nie chcę nużyć wys. Izby szczegółami cyfrowymi, powiem tylko, że wydatki wzrosły w przeciągu lat ośmiu o 10 milionów, a w tem wydatki na szkoły ludowe o 6 milionów. Wydatkowość halerza dodatków wzrosła w tym samym czasie tylko o 24 halerzy, co czyni przy dotychczasowej stopie dodatków 1 1/2 miliona.

Dochody z opłat konsumcyjnych wzrosły o 6 1/2 miliona, a gdy wysokość dodatków do podatków wynosiła 60 lub 61 halerzy i nie uległa przeto od r. 1895 zmianie, dlatego różnica między wzrostem dochodów a wydatkami normalnymi nie wliczając jakichkolwiek inwestycji, wynosi już dziś 2 miliony.

Taki jest stan rzeczy dzisiaj, a będzie z każdym rokiem gorszy z powodu wzrostu wydatków, niezawisłego od woli wys. Sejmu, będzie zatem coraz gorszy nawet i wtedy, gdyby wys. Sejm zechciał w tych wypadkach, w których to bez szkody kraju jest możliwe, wstrzymać względnie odroczyć inwestycje i wydatki, które w tej chwili przenoszą możliwość finansową kraju.

Jest moim obowiązkiem zwrócić uwagę wysokiego Sejmu na bardzo trudne położenie Wydziału krajowego, który z jednej strony świadomy swojej odpowiedzialności w obec położenia finansowego kraju, widzi konieczność oszczędności w wydatkach, a może bardziej jeszcze w nowych projektach, z drugiej zaś strony, jest on obowiązany spełnić ściśle i bezwarunkowo nie tylko uchwały wysokiej Izby, ale jej intencje i wskazówki, które w bardzo wielu działach administracji krajowej domagały się w ostatnich latach, a szczególnie podczas zeszłorocznej sesji sejmowej od Wydziału krajowego inicjatywy i wniosków, które na dziś i na przyszłość skarb krajowy bardzo znacznie obciąża.

W sprawozdaniach Wydziału krajowego znajdzie wysoki Sejm wyraz tego trudnego położenia. Wydział krajowy bowiem spełniając ściśle polecenie Sejmu, przygotował w sprawie niektórych inwestycji podstawę do powzięcia stanowczych uchwał, o ile je wysoki Sejm za właściwe uzna, ale zarazem raz jeszcze zwrócił uwagę na finansowe konsekwencje powzięć się mających uchwał.

Przedkładając wniosek podwyższenia dodatków o 5 halerzy, Wydział krajowy świadomy jest, że ciężar to znaczny, jednak nieunikniony, gdyż Wydział krajowy uważa pokrywanie bieżących stałych wydatków drogą pożyczek za rzecz wykluczoną, jeżeli się nie mamy rzec na długie lata normalnych i zdrowych stosunków gospodarki finansowej kraju, jeżeli nie mamy narazić jego przyszłości nie tylko finansowo, ale i politycznej na poważne niebezpieczeństwa.

Sądzę, że wzgląd ten będzie dla wysokiego Sejmu dostatecznym dla przyjęcia wniosków finansowych Wydziału krajowego.

Przypominam zresztą, iż przed rokiem 1895 stopa dodatków od podatków była o 5 centów wyższą, niż dzisiaj.

Podwyższeniem proponowanym dodatków do podatków uzyskujemy tylko chwilową równowagę budżetową, a już w roku 1906 grozi nam nowy i znaczny niedobór. Chcąc oprzeć możliwą sanację na gruncie realnym w granicach dzisiejszego systemu podatkowego, widzę środek na razie tylko jeden, to jest, uzyskanie ponownego znacznego podwyższenia państwowego podatku od wódki na rzecz krajów, przy równoczesnej, jak najściślejszej oszczędności.

Jeżeli wysoki Sejm myśli tę uchwałę swoją poprzeć zechce, poczyni Wydział krajowy natychmiast potrzebne kroki wstępne, celem wspólnej akcji wszystkich krajów Monarchii. Zachęcając wysoką Izbę przez przedłożenie rzeczywistego położenia finansowego kraju do ścisłości i oszczędności, nie sądzę, by następstwem zastosowania tych zasad miał być zastój w rozwoju i podniesieniu kraju; przeciwnie, sądzę, że wysoki Sejm może rozpocząć obrady swoje w przekonaniu, że w granicach 27 milionowego budżetu jest sposobność do pracy i działania, jest możność postępu stopniowej poprawy stosunków.

Rozpocznijmy nasze obrady myślą o Tym, który jest zawsze naszego kraju najpotężniejszym opiekunem, dla którego żywny wszyscy niezmiernie uczucia wierności, przywiązania i wdzięczności i wnieśmy okrzyk: Najmiłościwszy Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I. niech żyje.

Okrzyk ten powtórzyła Izba potrzykując z zapalem.

Mowę J.E. P. Marszałka krajowego

przerwywała Izba kilkakrotnie hucznymi oklaskami.

Z kolei zabrał głos J.E. P. Namiestnik Andrzej hr. Potocki i przemówił w te słowa:

Wysoki Sejm niejednokrotnie i całkiem słusznie wyraża życzenie, ażeby sesja sejmowa była zwoływana w takim czasie, iżby było możliwem jeszcze przed rozpoczęciem odnośnego roku uchwalić budżet i zapewnić tem samem spokojną i racjonalną gospodarkę Wydziału krajowego. Zgodnie z tem życzeniem i z tą potrzebą został Sejm w tym roku, podobnie jak w roku zeszłym, zwołany w jesieni i sądzę, że będzie mógł trwać czas dostateczny do przeprowadzenia dokładnej i gruntowej dyskusji.

Pierwszą i najważniejszą troską będzie finansowa sytuacja kraju. Wydział krajowy ciężką ofiarą podwyższenia stopy dodatków krajowych i rozłożeniem pewnych wydatków o charakterze inwestycyjnym na raty annuitetowe i pokryciem ich krótko trwałą pożyczką, doprowadził preliminarz na rok przyszły do równowagi. Niepodobna jednak sobie ukrywać, że już w najbliższej przyszłości ta nieodzownie konieczna równowaga stanie się coraz trudniejszą do osiągnięcia — i zdaniem moim należałoby zastanowienia się nad środkami zaradczymi nie odkładać na czas późniejszy i nie zadawałać się tą pociechą, że jeszcze w najbliższym roku ta równowaga utrzymana będzie. Już dziś należy rzeczywistości spojrzeć śmiało w oczy, zdać sobie jasno i dokładnie sprawę z sytuacji i poczynić zawczasu kroki przygotowawcze, ażeby groźącym wielkim deficytem stawić zapórę. Jego Ekscelencya Pan Marszałek podniósł już tę myśl w swojej przemowie; z pewnością nie jeden z posłów tej wysokiej Izby już ją pierwiej podzielał, a ja ze swej strony mogę tylko zapewnić wysoką Izbę, że będę uważał za jeden z najważniejszych moich obowiązków poprzeć, w miarę mej możności, usiłowania w tym kierunku czynione; że gotów jestem współdziałać w omysłaniu i przeprowadzeniu odnośnych starań.

Ces. Król. Rząd nie przedstawia w tym roku żadnych przedłożeń do powzięcia uchwał, jednak zaznaczyć muszę, że niektóre przedłożenia Wydziału krajowego były przedmiotem poprzedniego porozumienia się z centralnym Rządem — i w tym kierunku wspomnę tylko o tak ważnej i ogólnie pożytecznej ustawie, jak ustawa o włościach rentowych, co do której nastąpiła zgoda tak co do samej ustawy, jak i co do uwzględnienia najważniejszych przez Sejm uchwalonych rezolucji.

Co się tyczy działalności Rady szkolnej krajowej, stwierdzić wypada z zadowoleniem stały postęp, w granicach możliwości finansowej kraju zakreszonych, pod względem przyrostu szkół ludowych i dobrych budynków szkolnych, przekształcania szkół istniejących na więcejklasowe, organizacyi szkół wydziałowych i pospolitych wyższego typu w gminach miejskich, tudzież obsadzania posad przy szkołach wiejskich siłami ukwalifikowanymi. Ważnym nabytkiem dla szkolnictwa ludowego jest założenie w ubiegłym roku nowego seminarium nauczycielskiego męskiego w Starym Sączu. Zgodnie z życzeniem Sejmu i z istotną potrzebą, nie ustaje Rada szkolna w zabiegach około przysparzania krajowi nowych publicznych seminarjów nauczycielskich, popierając zarazem zakładanie prywatnych.

W bieżącym roku zostały otwarte trzy nowe szkoły średnie, przez co w pewnej mierze uchylono przepełnienie, panujące w dotychczasowych zakładach. W obec jednak ciągle nadmiernie rosnącej frekwencji i powiększenia się liczby uczniów szkół średnich nie mogą wszystkie usterki pod względem odpowiedniego umieszczenia uczniów być od razu usunięte, jakkolwiek w ostatnich dwu latach założono już 6 nowych szkół średnich, a w najbliższym roku otwarcie dalszych niewątpliwie nastąpi.

W myśl uchwał sejmowych Rada szkolna kraj. starała się stale o pomnożenie liczby inspektorów szkolnych krajowych i okręgowych. Uzyskano już nową posadę czwartego inspektora krajowego dla szkół średnich. Co do inspektorów okręgowych, to po zaopatrzeniu w osobnego inspektora wszystkich dotychczasowych okręgów szkolnych, spodziewać się wolno, że w najbliższym czasie najliczniejsze i najwięcej potrzebujące w tym względzie okręgi, przede wszystkim lwowski, uzyskają pomnożenie sił.

Na wezwanie Wydziału krajowego, zastosowane po myśli uchwały sejmowej, przedstawiła Rada szkolna krajowa wyczerpującą i szczegółowo umotywowaną opinię w ważnej dla nauczycieli sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

W osobnym sprawozdaniu przedłożyła Rada szkolna krajowa opinię w sprawie założenia gimnazjum z językiem wykładowym ruskim we wschodniej części kraju, biorąc w zakres swych badań, stosownie do życzenia Sejmu, również kwestję utrzymywania Rada szkolna krajowa, wydając tę opinię,

miała na uwadze czysto rzeczowe momenta, a nie wątpliwe, że wys. Sejm z całą życzliwością zbada tę sprawę i postąpi w myśl zasad, któremi się zawsze kierował w spełnianiu potrzeb kulturalnych narodu ruskiego, których słuszność i rzeczywistość uzna.

Przy tej sposobności muszę jeszcze zaznaczyć, że wydane przez Radę szkolną krajową zarządzenia odniosły pomyślny skutek i że w weszłym roku nie można było zauważyć w wewnętrznym życiu szkół średnich żadnych agitacji narodowych lub społecznych. Nie mogę jednak powiedzieć, ażebyśmy nie mieli wciąż do walczenia ze społecznymi lub narodowymi agitacjami, wychodzącymi z poza szkoły i to tak w gimnazjach polskich, jak ruskich. Działania na młode umysły, nie mogące jeszcze mieć własnego wyrobionego sądu, odrywanie ich od obowiązków, to jest od nauki, uważam za ciężki grzech w obec własnego społeczeństwa — ruskiego czy polskiego — a jakkolwiek walka z podobnymi agitacjami jest nadzwyczaj utrudnioną, to jednakowoż wszelkich starań dołożę, ażeby tym szkodliwym postronnym wpływom tamę położył.

W czerwcu r. b. zebrała się pierwszy raz na zasadzie ustawy z roku 1901 komisja regulacji rzek, a tem samem zaczęła się tak ważna dla kraju praca. Już poprzednio przeprowadziły i ukończyły organa Namiestnictwa wszystkie potrzebne roboty przygotowawcze. Muszę z przyjemnością zaznaczyć, że w obradach komisji osiągnięto zupełną zgodność wszystkich czynników, biorących udział w komisji, tak, że wszystkie uchwały zapadły jednomyślnie. Z obszernego drukowanego protokołu komisji, który został udzielony Wydziałowi krajowemu, będą Panowie mogli poznać dokładną wiadomość o obradach i uchwałach. Przy tej komisji oświadczyli się zastępcy budowy kanałów względnie Ministerstwa handlu za zabudowaniem potoków górskich w dorzeczu Skawy i Soly, kosztem funduszu kanałowego, uznając ważność tej regulacji dla projektowanego kanału Wisła-Odra. Mam też wszelką nadzieję, że zasada ta znajdzie zastosowanie także przy innych rzekach, mających doniosłość dla projektów dalszego kanału.

(Po rusku). Na mocy powyższych uchwał zorganizowało Namiestnictwo na razie sześć kierownictw budowy i robota w tym roku rozpoczęta zostanie. Koszta generalne regulacji rzek, wspólnie z krajem wykonać się mających, wynoszą przeszło 8,000,000 koron więcej, niż przybliżony kosztorys komisji wodnej wysokiego Sejmu z roku 1901 opiewał. — Co do pokrycia tej nadwyżki, jak również co do przedłużenia regulacji niektórych rzek, szczególnie Skawy, przedłożę wysokiemu Sejmowi we właściwym czasie odpowiednie wnioski, po porozumieniu się z Wydziałem krajowym.

(Po polsku). Miałem nadzieję, że w tym roku będzie już można zacząć regulację Rudawy pod Krakowem, która ma być wykonaną na koszt państwowej nadzwyczajnej dotacji wodnej. Projekt szczegółowy i kosztorys tej budowy był już na wiosnę gotowy, jednakowoż sprawa ta jest ściśle związana z kwestją przeprowadzenia kanału pod Krakowem i zabezpieczenia na przyszłość tego miasta od klęsk powodzi. A gdy gmina miasta Krakowa wystąpiła z oddzielnym nowym projektem przekopu na Wiśle i innego przeprowadzenia kanału, a operat techniczny tego projektu przedłożyła dopiero z końcem lipca b. r., musiała być na razie robota regulacyjna na Rudawie wstrzymana.

Jak Panom wiadomo, udzielił Rząd zapomóg dla okolic, klęskami elementarnymi dotkniętych, w wysokości 3,500,000 koron. Dzięki tej pomocy, która częściowo została użyta na bezprocentowe pożyczki, częściowo na roboty publiczne, a w znikającej tylko części wprost na zapomogi bezzwrotne, przeszedł rok bieżący bez objawów głodowej nędzy. Niewątpliwie, że udzielone subwencje nie mogły ani w części wynagrodzić poniesionych strat, — ale tak jak w przeszłym roku, znowu zaznaczyć muszę, że nie może być zadaniem Państwa wynagradzać chociażby najcięższe elementarne straty, lecz tylko przychodzić z pomocą tam, gdzie ona jest nieodzownie potrzebna i gdzie bez niej groziłoby widmo głodu albo co najmniej stała by zubożenie ludności.

Dwie klęski w tym roku bardzo ciężkie nawiedziły kraj, a były niemi: długotrwała posucha i w związku z tem stojące liczne pożary. Jakkolwiek klęska tegoroczna jest zmniejszoną o tyle, że w znacznej części kraju zboża, a szczególnie ożime, wydały dobre plony, to jednak brak paszy, a w skutek tego obawa wielkiego wyzbywania się inwentarza przez ludność, wymagają będzie również pomocy Rządu. Nie potrzebuję Panów zapewniać, że uznając tę potrzebę starać się będę usilnie, ażeby pomoc państwowa była krajowi naszemu udzieloną w odpowiedniej mierze. Pomoc ta musi być również udzieloną niektórym spalonym miastom, a w pierwszym rzędzie dla Brzeska i Sokołowa, dla których w ostatnich dniach wyznaczyłem już znaczniejsze subwencje.

Niedość jednak jest starać się choć w

małej części wynagrodzić szkody, pożarem zrażone, ale należy wszelkimi siłami dążyć do zapobieżenia w przyszłości podobnym klęskom. Wdzięczne tu mają zadanie ciała autonomiczne, które przez ściśle przestrzeżenie przepisów ogniowo-budowlanych, oraz dokładne wykonywanie policyi ogniowej, największe rezultaty osiągnąć mogą. Do nich więc zwracam apel, zapewniając, że gdziekolwiek tylko zajdzie tego potrzeba, organa rządowe jak najchętniej iść im będą na rękę.

Życząc pracy Panów jak najlepszej pomysłowości proszę przyjąć z mej strony szczerze zapewnienie, że zawsze będę gotów w miarę mej możliwości ułatwiać pracę wysokiego Sejmu i starać się o przeprowadzenie zapadłych tu uchwał.

Mowę JE. P. Namiestnika przerywała Izba kilkakrotnie oklaskami, a gdy P. Namiestnik skończył mówić, odezwały się w całej Izbie huczne oklaski.

Następnie przedstawił JE. P. Namiestnik Sejmowi Komisarza rządowego, P. Wiceprezydenta Namiestnictwa Włodzimierza hr. Łosia.

JE. P. Marszałek krajowy zabrawszy powtórnie głos, tak przemówił:

W chwili, gdy rozpoczynamy nasze obrady, ciśnię się do serc naszych smutna myśl, że brak między nami Tadeusza Romanowicza, jednego z najdawniejszych członków tej Izby, jednego z najdzielniejszych między tymi, którzy życie swoje służbie kraju poświęcili.

Nad grobem ś. p. Romanowicza starałem się wypowiedzieć nie tylko to, co serce czuło i osobiste przekonanie wypowiedzieć nakazywało, ale starałem się być wyrazem Izby, której mam zaszczyt przewodniczyć.

Dziś przypominę już tylko, że kraj i Sejm stracił w nim siłę niepospolitą, świetny talent, umiejętność i niezrównaną gorliwość w pracy, połączone z wyborną znajomością spraw i potrzeb kraju, a czystości charakteru, wierności zasadom i gotowości poświęcenia i ofiarności dla kraju jednały mu szacunek wszystkich. Cześć niech będzie jego pamięci, którą przechowamy w serdecznym koleżeńskim uczuciu, a tych uczuć wyraz znajdzie miejsce w protokole naszych obrad.

Pamięć zmarłego uczciła Izba przez po-

stawianie. Po udzieleniu dłuższych urlopów rektorowi prof. dr. Kalinie i JE. P. Ministrowi dr. Piętakowi i odesłaniu pisma sądu obwodowego w Cieszynie o wydanie posta ks. Stojalowskiego do komisji prawniczej, zabrał głos poseł dr. Oleśnicki i złożył imieniem posłów ruskich następujące oświadczenie: My członkowie klubu ruskich posłów sejmowych wybrani przy uzupełniających wyborach 14 czerwca 1904, wступujemy dziś do Sejmu po znamienitych precedensach, które jasno i wyraźnie zaznaczają dzisiejsze nasze stanowisko polityczne i naszą rolę w Sejmie. Poprzednia sesja zaznaczyła się niebywałymi dotychczas w historii tego Sejmu faktami bezprzykładnego ignorowania najsprawiedliwszych i najkonieczniejszych naszych postulatów. Większość sejmowa przeszła do porządku dziennego nad naszym głosem w tych sprawach, w których stała za nami zgodna opinia całego narodu ruskiego w kraju, poparta licznymi manifestacjami i tysiącami protestów, wniesionych drogą petycyj do Sejmu, a równocześnie dała dowód skrajnej nietolerancji wobec ruskiego narodu, odmawiając zaspokojenia jego najkonieczniejszych kulturalnych potrzeb, przyznanych przez kompetentne władze i najwyższe czynniki Państwa. Ta ciężka krzywda wywołała konieczność ustąpienia naszego z Sejmu i oddania naszych mandatów temu narodowi, który w swoich najsprawiedliwszych prawach i w swoich najświętszych uczuciach ucierpiał od sejmowej większości niesłychaną niesprawiedliwość i zniewagę.

Ten nasz krok aprobował cały naród ruski na więcej, niż 50 wiecach zwołanych we wschodnich powiatach naszego kraju, a przeprowadzone wybory uzupełniające, przy których nie brakło w wielu powiatach wyborczych silnej akcyi w celu wydarcia nam mandatów, dają najlepszy dowód, że nasze stanowisko polityczne i taktyka nasza w tym Sejmie, były zgodne z przekonaniem i intencjami całego narodu ruskiego w kraju, że my byliśmy tutaj odgłosem jego myśli, rzecznikami jego uczuć.

Idąc za wezwaniem narodu, wступujemy dziś do Sejmu tego wznowieni nowym wyborem jako wyraźną aprobatą naszego postępowania ze strony narodu i wyborców i oświadczamy na wstępie, że zajmujemy to samo stanowisko, stanowcze i wyraźne stanowisko opozycji, na jakim staliśmy dotąd i stać będziemy na niem stanowczo, póki większość sejmowa nie zmieni swojej dotychczasowej polityki w obec narodu ruskiego, jego żądań, potrzeb i interesów; dokąd nie będziemy traktowani jako równorzędni sobie przedstawiciele równego w kraju narodu i dopóki ta większość nie zrozumie, że tylko w pełnej sprawiedliwości w obec tego narodu możliwa przyteczna działalność Sejmu całego kraju.

A to stanowisko obowiązani jesteśmy zaznaczyć tem dobitniej, że na porządku dziennym już pierwszego posiedzenia sejmowego widzimy ponownie sprawę włości rentowych, którą cały naród ruski uważa za ciężki zamach na swe prawa i swoją egzystencję i którą głos całego narodu kazał nam z całą siłą zwalczać.

Wzmocnienie mandatów ponownym dowiekiem zaufania naszych wyborców wskazuje nam jasną drogę dalszej akcyi. Na sejmową większość spadnie odpowiedzialność, jeżeli ruski naród nabierze przekonania, że w tej Izbie nie ma dla niego ni prawa ni sprawiedliwości.

Członek Wydziału krajowego dr. Wereszczyński wniósł następnie, by ilość członków w niektórych komisjach wybrać się mających zmniejszono. Dr. Wereszczyński zaproponował do komisji: administracyjnej 17 członków, bankowej 15, budżetowej 21, drogowej 15, gminnej 15, gospodarstwa krajowego 17, górniczej 9, kolejowej 15, petycyjnej 21, podatkowej 13, prawniczej 11, przemysłowej 15, włości rentowych 17, sanitarniej 11, solnej 11, szkolnej 17, wodnej 11, dyscyplinarnej 7.

Wnioskowi temu sprzeciwili się pp.: dr. Jabłoński i dr. Małachowski, bronił go JE. Abrahamowicz.

W głosowaniu uchwaliła Izba pozostawić dotychczasową ilość członków we wszystkich komisjach.

Wobec tego komisja administracyjna składać się będzie z 20 członków, bankowa z 17, budżetowa 23, drogowa 16, gospodarstwa kraj. 21, petycyjna 23, przemysłowa 16, sanitarna 12 i szkolna 20, inne komisje w ilości proponowanej przez dr. Wereszczyńskiego.

Z porządku dziennego odesłał Sejm w pierwszym czytaniu do odpowiednich komisji 84 sprawozdań Wydziału krajowego.

P. Oleśnicki postawił nagły wniosek o przyjęcie z pomocą doraźną ludności dotkniętej tegoroczną posuchą.

Wniosek przekazała Izba komisji budżetowej.

Na tem o godzinie 1 minut 25 po południu zamknął JE. P. Marszałek krajowy posiedzenie, oznaczając następne na jutro, godzinę 11 rano.

* * *

Posiedzenie sejmowego klubu demokratycznego odbyło się wczoraj przed południem w gmachu sejmowym pod przewodnictwem prezesa p. Rayskiego. Po oddaniu hołdu pamięci zmarłego wiceprezesa klubu, T. Romanowicza, wybrano wiceprezesami pp.: dr. Małachowskiego (ponownie) i Vayhingera. Sekretarzami wybrani zostali dr. Loewenstein i Merunowicz. Do komisji parlamentarnej wybrani oprócz całego prezydium pp.: Jabłoński, Jahl i Rutowski. Po wyborach odbyła się dyskusja ogólna na położeniu politycznym. Przemawiali pp.: Rayski, Głabiński, Rutowski, Marjewski i Rotter. W południe odroczone dalszą dyskusję do godz. 8 wieczorem.

Po południu toczyła się ożywiona dyskusja polityczna, w rezultacie której uchwalono zwołanie sejmowego Koła dla omówienia położenia politycznego.

Następnie uchwalono wnieść dwie rezolucje posła Głabińskiego, jedną w sprawie uregulowania dostaw publicznych państwowych i krajowych z pierwszeństwem producentów miejscowych i krajowych, a z wyłączeniem ofert przedsiębiorstw skartelowanych i drugą rezolucję do rządu o powołanie do wszystkich ministerstw, urzędów i trybunałów centralnych odpowiedniej liczby urzędników i referentów obznajomionych dokładnie w językiem polskim i stosunkami kraju.

Posiedzenia klubów rolniczego, krakowskiego i autonomicznego, oraz komisji-matki odbędą się dziś o godzinie 4 po południu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Sejmy krajowe.

Berno morawskie, 30 września. Sejm po dłuższej a nadzwyczaj burzliwej dyskusji odrzucił wczoraj wniosek p. Nowaka w sprawie przeniesienia kilku czeskich klas ludowych w Bernie do nowego budynku.

Przy końcu posiedzenia br. Chlumecy, nawiązując swe przemówienie do ostatnich zajęć, kiedy to galeria przeszkadzała obradom sejmowym, wezwał prezydium, aby poczyniło stosowne zarządzenia dla salwowania wolności obrad.

P. Stransky przypomina, że podobne sceny datują się od czasu obstrukcyi niemieckiej w parlamencie, kiedy to jeden z posłów berneńskich ugodził pierwszy kałamarzem prezydenta Izby i użył obelżywych wyrazów. Mowca to przypomina dlatego, że wła-

śnie lewica niemiecka zakaziła i zdemoralizowała życie parlamentarne w Austrii.

P. br. Chlumecy odpowiada, że pierwszy skandal, kiedy to jeden z posłów rzucił kałamarzem na prezydenta Izby i na Namiestnika, zdarzył się w sejmie czeskim, a pierwszą obstrukcyę rozpoczęli za prezydentury mowy, towarzysze posła Stranskyego. Przewodniczący prosi posłów o poparcie jego usiłowania w sprawie utrzymania powagi Sejmu, do czego regulamin zupełnie wystarcza.

Praga, 30 września. Komitet wykonawczy młodoczeski odbył wczoraj posiedzenie w sprawie sesji sejmowej i uchwalił zwołać przedstawicieli stronnictw czeskich na wspólną konferencyę celem obmyślenia taktyki, jakiej one trzymać się mają w sejmie.

Opawa, 30 września. W sejmie uczynili dziś posłowie Michejda i Hruby wniosek zmiany ordynacyi wyborczej do sejmu i zażądali wybrania osobnej komisji wyborczej.

Capo d'Istria, 30 września. Podczas onegdajszego posiedzenia Sejmu, gdy jeden z posłów słoweńskich przemawiał po słoweńsku, przyszło do burzliwych demonstracyi. Galerye opróżniono. Następne posiedzenie w sobotę.

Wiedeń, 30 września. Król rumuński po wczorajszym obiedzie dworskim w Schönbrunnie odwiedził ponownie hr. Gołuchowskiego i zabawił u niego czas dłuższy.

Wiedeń, 30 września. Na podstawie ogłoszonego dziś rozporządzenia, upoważniającego Rząd do uregulowania stosunków handlowych z Włochami, otrzymały urzędy cłowe polecenie, aby w czasie od 1—15 października włącznie, za podstawę w komunikacyi z Włochami uważały status quo. Na później wydane będą osobne zarządzenia.

Odessa, 30 września. Na powitanie cara przybyła tu deputacja księcia bułgarskiego Ferdynanda, złożona z pułkownika Dragonowa i porucznika Sawowa.

Londyn, 30 września. *Daily Express* donosi: Angielska admiralicya zastanawia się nad planem zmiany programu floty ze względu na to, że stosunki sił morskich zmieniły się z powodu obecnej wojny na dalekim Wschodzie. Rzekomo istnieje zamiar wykreślenia budowy kilku okrętów wojennych z planu przyszłorocznego.

Londyn, 30 września. Dnia 18 października ma tu przybyć król hiszpański, a w listopadzie królestwo portugalscy.

Petersburg, 30 września. *Journal de St. Petersburg* powtarza artykuł *Mosk. Wiedomosti*, omawiający traktat angielsko-tybetański. W artykule tym powiedziano, że traktat wspomniany musi być zarówno co się tyczy Chin, jak Tybetu, szczególnie zaś ze względu na Rosyję — uważany za nieistniejący. Rosyja nie może i nie powinna uznać tego traktatu, ponieważ jest on w jawnej sprzeczności z oświadczeniami, złożonymi przez rząd angielski w parlamencie o utrzymaniu status quo w Tybecie. Tekst traktatu jest dowodem złej wiary i bezwstydu rządu angielskiego.

Konstantynopol, 30 września. Wyjazd rosyjskiej floty Czarnego Morza z Sebastopola uważają w kołach tureckich za ćwiczenie.

WOJNA rossyjsko-japońska.

Paryż, 30 września. *Matin* donosi z Petersburga: Aleksiejew został odwołany z Mandżuryi i za 4 do 5 dni stamtąd wyjedzie. Za powody odwołania jego ogłaszają, że car chce otrzymać od niego osobiście dokładne wyjaśnienia o stanie obecnym w Mandżuryi. W rzeczywistości jednak Aleksiejew nie wróci już do Mandżuryi.

Paryż, 30 września. *Matin* donosi z Czufu: Armia generała Leniewicza ma wyruszyć z Władywostoku do Korei i rozłożyć się tam obozem na zimę. Japończycy wysyłają przeciw Leniewiczowi 20,000 ludzi.

Londyn, 30 września. *Standard* donosi z głównej kwatery Kurokiego, że codziennie odbywają się drobne potyczki między rosyjską konnicą a oddziałami Kurokiego. Główne siły Rosyan cofnęły się na północ od Mukden i są w marszu do Tielinu, który jest obwarowany i na razie obsadzony przez kozaków. Silne oddziały rosyjskiej piechoty stoją na południowym zachodzie od Mukden. Japończycy skazali na śmierć kilku chińskich rozbojników, którzy wpadli w ich ręce nad brzegami rzeki Liao.

Londyn, 30 września. *Daily Telegraph* donosi z Szangaju: Według wiadomości ze źródeł chińskich, straty Japończyków koło Portu Arthura wynoszą przeszło 30,000 ludzi. Armia japońska otrzymała w ostatnich dniach kilka baterij haubic.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Kreschowski.

Jarosław objętej (parc. gr. 2625, 2481/1, 2483/2 i 8656/13 obsz. 63 ar. 77 m² z budynkami) zobowiązanych Franciszka, Jędrzeja i Heleny Kosińskich po 1/5 zaś Teofila Kosińskich w 2/5 częściach własnej wraz z przynależnościami, składającymi się inwentarza martwego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 6638 kor. 50 hal., przynależności zaś na 57 kor.

Najniższa cena wynosi 4194 kor. 82 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI
Jarosław, dnia 27. sierpnia 1904.

L. cz. E. 1732/4 (5) (8095)

Na żądanie Schlomy Ornsteina odbędzie się dnia 14. października 1904 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności obj. lwh. 419 kg. gm. Kobaki.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona 1980 kor.

Najniższa cena wynosi 1320 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

L. 19565/904

Obwieszczenie.

(7987 3-3)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrebu mięsa (ustawa z 16. czerwca 1877. Dz. u. p. Nr. 60), tudzież od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego (ustawa z 17. lipca 1862. Dz. u. p. Nr. 55 i z 8. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 85), w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1906 albo na rok 1905 z milczącym przedłużeniem na następny drugi lub trzeci rok t. j. 1906 lub 1907 albo na bezwarunkowy przeciąg czasu trzech lat t. j. od 1. stycznia 1905 do 31. grudnia 1907 rozpisuje się niniejszem na dzień 10. października 1904 publiczną licytację pod następującymi warunkami:

1. Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustaw nie jest wykluczony od zawarcia kontraktów;

2. Mający chęć licytowania winien złożyć przed komisją licytacyjną 10 pre wadium w gotówce lub efektach wartościowych;

3. Zastępy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem sądowym lub notaryalnie legalizowanym;

4. Pisemne oferty zaopatrzone w 10 pre. wadium, należy wnieść do naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie, plac Cłowy 1. 1, najpóźniej do dnia 9. października 1904 do godziny 1 po południu;

5. Bliższą wiadomość o warunkach dzierżawy i miejscowościach należących do poszczególnionych okręgów dzierżawnych można zasięgnąć w podpisanej c. k. Dyrekcji okręgu służbowego i c. k. nadzorach tego okręgu skarbowego.

W y k a z

okręgów dzierżawie się mających z dniem 1. stycznia 1905 r.

L. porz.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawny	Klasa taryfy	Cena wywołania		10 pr. wadium	Licytacja odbędzie się
				K	h		
1	Dawidów	pobór podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrebu mięsa	III.	482	—	48	10. października 1904 od godz. 9 rano do 12 w południu w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie, plac Cłowy 1. 1.
2	Strzeliska		III.	2435	—	244	
1	Janów	wina, moszczu winnego i moszczu owocowego	taryfa C. ex 1875	175	—	18	
2	Szczerzec			162	50	16	

UWAGA. W myśl §§ 2 i 10 ustawy krajowej z 15. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 33, obowiązany jest dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału krajowego dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego w wysokości 30 pre tak długo jak ten dodatek istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku uiszcząc 30 pre. od czynszu dzierżawnego umówionego za pobór samego podatku spożywczego. Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku spożywczego.

Lwów, dnia 16. września 1904.

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 8. września 1904.

(8054 3-3)

SĄDOWA HALA AUKCYJNA WELWOWIE
ul. Jagiellońska 1. 15.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6, w soboty popoł. od 3 do 8

L i c y t a c y e :

Poniedziałek 3. października 1904 od 10 do 12 godz.: meble i sprzęty domowe.

Wtorek 4. października 1904 od 10 do 12 godz.: meble, sprzęty domowe i fortepian.

Środa 5. października 1904 od 10 do 12 godz.: meble, obrazy i dywany.

Czwartek 6. października 1904 od 10 do 12 godz.: urządzenie restauracyjne, meble i kasa.

Piątek 7. października 1904 od 10 do 12 godz.: meble, kosztowności i większa ilość sukna rozmaitego.

Sobota 8. października 1904 od 4 do 8 godz. meble, sprzęty domowe, garderoba teatralna.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 25. września 1904.

L. cz. E. 548/4 (5) (8132)

Dnia 4. października 1904 o godzinie 10 rano, odbędzie się w sądzie tutejszym licytacja 3/6 części realności lwh. 19 gminy Kowalowa.

Nieruchomość tę oceniono na 2 28 koron.

Najniższa cena wynosi 1352 koron.

Warunki licytacyjne i protokół oszacowania do przejrzania w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tuchów, dnia 26. sierpnia 1904.

L. 25.723/904.

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że drogą publicznej licytacji wydzierżawia się pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierżawnych: Komarno, Medenice, Stryj — jakoteż pobór podatku konsumcyjnego od wina w okręgach dzierżawnych: Łąka-Wołoszcza, Rudki, Sambor, Stary Sambor i Turka na przeciąg czasu trzech lat t. j. od dnia 1. stycznia 1905 do końca grudnia 1907 pod następującymi warunkami:

Licytacja przedsięwzięta się dnia 24. października 1904 o godz. 9 rano do 12 w południe w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze a gdyby się sprawa w tym dniu nieskończyła, w dalszym czasie, który się później oznaczy i do wiadomości poda. Cenę wywołania stanowi roczna kwota podana we wykazie niniejszym poszczególniona.

W Y K A Z.

L. porz.	Nazwa okręgu	Rodzaj podatku	Cena wywołania		UWAGA
			K.	h.	
1	Komarno	podatek konsumcyjny od mięsa	8.332	18	
2	Medenice	dtto	1.305	—	
3	Stryj	dtto	50.636	85	
4	Łąka-Wołoszcza	podatek konsumcyjny od wina	50	50	
5	Rudki	dtto	400	36	
6	Sambor	dtto	2.218	77	
7	Stary Sambor	dtto	505	—	
8	Turka	dtto	1.878	57	

Kto chce brać udział w licytacji, ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć jako wadium kwotę równającą się dziesiątej części ceny wywołania w gotówce lub w tutejszo państwowych obligacjach.

Pisemne oferty należy wnieść opieczetowane przed licytacją do naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze do godziny 9 rano dnia 24. października 1904, a skoro ustna licytacja się ukończy t. j. o godzinie 12 w południe, zostaną takowe otwarte i ogłoszone.

Inne warunki licytacyjne mogą być w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze, tudzież w komisaryacie (Nadzorze) straży skarbowej w zwykłych godzinach urzędowych przed licytacją przejrzane.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.
Sambor, dnia 21. września 1904.

L. cz. E. 1307/3 (8) (8099 1-3)

Zobowiązani Dawid Holder i tow. w Ottynii. Na żądanie Markusa Tabaka, kupca w Sadagórze, zastąpionego przez dr. Dawida Jonasa, odbędzie się dnia 3. listopada 1904 o godz. 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Ottynii, licytacja nieruchomości lwh. 1177 ks. gr. gm. Ottynia objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z par. bud. 17 i pgr. 5451/4 domu Nr. 299 i budki stojącej na pgr. 5451/4.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 11.478 kor.

Najniższa cena wynosi 7652 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Wierzycielom zostaje zatwierdzonem ich prawo hipoteki bez względu na cenę przez przetarg uzyskaną. Cenę kupna winien nabywca złożyć w sądzie natychmiast lub najdalej do dni 3 od przybicia targu.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIV.
Kraków, dnia 14. września 1904.

L. cz. E. 4884 (4) (8093)

Na żądanie Franciszka Saramy odbędzie się dnia 3. listopada 1904 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, w Dębicy licytacja realności lwh. 72 ks. gr. gm. Dębica.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 698 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 232 kor. 94 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ottynia, dnia 15. września 1904.

L. cz. E. XIV. 1049/4 (12) (8076)

Na żądanie Izaka Schönberga kupca w Krakowie, zastąpionego przez adwokata Dra Hermana Kriegera w Krakowie odbędzie się dnia 3. listopada 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali II. w budynku sądowym przy ul. św. Jana 1. 22 Nr. 33 pierwsze piętro licytacja

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 14. września 1904.

L. cz. E. 1047/4 (3) (8123)

17. października 1904 11 rano sala 12 licytacja realności lwh. 118 gminy Jodłówka. Obszar 2 morgi 9 s².
Ocenienie 2474 kor.
Najniższa cena 1649 kor. 33 hal.
Warunki i akta do przejrzania
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, 10. września 1904.

L. cz. E. 766/4 (4) (8094)

Na żądanie Michała Oleksiuka odbędzie się dnia 5. października 1904 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 w tut. gmachu sądowym licytacja realności lwh. 1569 ks. gr. gm. kat. Jasienów polny wraz z przynależnościami, składającymi się z zasiewu.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 601 kor. a wartość ciężarów dożywocia na 75 kor., przynależności zaś na 11 kor.

Najniższa cena wynosi 408 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 5. września 1904.

L. cz. E. 944/4 (5) (8121)

Dnia 17. października 1904 godz. 11 rano Sala 12, licytacja realności lwh. 37 gminy Buczaków.
Obszar 3 morgi 432 s² wraz z budynkami.

Ocenienie 2806 kor.
Najniższa cena 1870 kor. 66 hal.

Warunki i akta do przejrzania w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, 10. września 1904.

L. cz. E. 1385/4 (9) (8105)

Na żądanie Jośła Pfaua z Kut, odbędzie się dnia 21. października 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja realności obj. lwh. 271 gm. Rożni mały.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 363 kor. 92 hal.

Najniższa cena wynosi 243 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 5. września 1904.

L. cz. E. 681/4 (3) (8126)

Dnia 24. października 1904 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja 1/8 i 1/24 części realności lwh. 37 ks. gr. gm. kat. Domaków Ignacego Kiwaka własnych wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 283 kor. 34 hal.

Najniższa cena wynosi 188 kor. 88 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kolbuszowa, dnia 19. sierpnia 1904.

L. cz. E. 817/1904 (4) (8097)

Na żądanie Wolfa Scharfsteina i tow., odbędzie się dnia 21. października 1904 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja całych realności lwh. 1) 607, 2) 872, 3) 981, 4) 1047, 5) 1049, oraz połów realności lwh. 6) 47, 7) 172 i 8) 743 ks. gr. gm. Uście biskupie składających się: ad 1) z pgr. lkat. 2688, 2689, 3276/43, ad 2) z pgr. lkat. 957, 958, 1437, 1727/4, 1727/5, ad 3) z pgr. lkat. 1449, ad 4) z pgr. lkat. 1043, 1444, ad 5) z pgr. lkat. 1020, 1208, 1210, 1373, 1510, 1531, 1562, 1563, 1584, 1585, 1632, 1633, 1799, 1922, 2070, 2085, 2277, 2644, 2645/1, ad 6) z pgr. lkat. 3276/7 (2), ad 7) z pgr. 2666, 2667, 3276.54, ad 8) z pgr. lkat. 74, wraz z przynależnościami, składającymi się z kukurudzy i żyta.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione, ad 1) na 370 kor., przynależność zaś na 50 kor., ad 2) na 980 kor., przynależność zaś na 80 kor., ad 3) na 180 kor., przynależność zaś na 18 kor., ad 4) na 500 kor., przynależność zaś na 60 kor., ad 5) na 6560 kor., przynależność zaś na 645 kor., ad 6) na 260 kor., przynależność zaś na 30 kor., ad 7) na 180 kor., przynależność zaś na 20 kor., ad 8) na 120 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 280 kor., ad 2) 706 kor. 66 hal., ad 3) 132 kor., ad 4) 373 kor. 32 hal., ad 5) 4810 kor., ad 6) 193 kor. 32 hal., ad 7) 133 kor. 32 hal., ad 8) 60 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 3. września 1904.

L. cz. E. 925/4 (6) (8102)

Na żądanie Salomona Schreckenhamera z Rzezycy, odbędzie się dnia 25. października 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III. w Uhnowie licytacja realności whl. 108 gm. kat. Korczów bez przynależności.

Wartość szacunkowa 2450 kor.
Najniższa cena 1633 kor. 33 hal.

Akta i warunki do przejrzania.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, dnia 25. sierpnia 1904.

L. cz. E. 3580/4 (9) (8088)

W sprawie egzekucyjnej Józefa i Maryi Rudziewiczów w Tarnopolu przeciw Wiktorji Fatendysz żonie Eliasza i Wiktorji Fatendysz córce Eliasza w Tarnopolu o znie-

sienie współwłasności, odbędzie się dnia 31. października 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 w Tarnopolu, licytacja realności objętej lwh. 3508 gm. kat. Tarnopol przy ulicy Mikulinieckiej za rogatką położonej składającej się z parceli bud. lkat. 1764 na której znajduje się dom pod lop. 1667 wraz ze szpą a będącej we współwłasności Józefa Rudziewicza i Maryi Rudziewiczowej po 1/8 części zaś Wiktorji Fatendysz córki Eliasza w połowie a Wiktorji Fatendysz żony Eliasza w 1/4 części.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na kwotę 590 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 590 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wierzycielom hipotecznym zlicytować się realności pozostają ich prawa zastawu bez względu na cenę kupna zastrzeżona.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 15. września 1904.

L. cz. E. 412/4 (4) (8100)

Dnia 26. października 1904 o godzinie 10¹/₂ przed południem, odbędzie się w sali Nr. I. tutejszego sądu, licytacja realności lwh. 173 gminy Strzelce wielkie z przynależnościami.

Cena szacunkowa 778 kor.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 518 kor. 80 hal.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, 2. września 1904.

L. cz. E. 8/4 (9) (8101)

Na żądanie Maryem Schreckenhamer z Rzezycy, odbędzie się dnia 28. października 1904 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. w Uhnowie, licytacja realności whl. 559 gm. kat. Ulbówek bez przynależności.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone tus. (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, dnia 10. sierpnia 1904.

L. cz. E. VIII. 812/4 (1) (8085)

Dnia 28. października 1904 o godz. 11 rano w biurze Nr. 51 tut. sądu, odbędzie się celem zntesenia spółności majątkowej licytacja realności lwh. 221 ks. grunt. gminy Przemysł objętej egzekwującego wierzyciela Wolfa Łopatera w 2040/12960 częściach, zaś zobowiązanych Salamona Kammermanna jako prawonabywcy Abrahama Kammermanna w 2550/12960 częściach Etlil vel Ernestyny Reischer w 1275/12960 częściach Hendli vel

Henryki Büchs w 595/12960 częściach, Mendli vel Miny Tarbe recte Torbe w 595/12960 częściach, Chany z Rosenblatów Oberhard w 510/12960 częściach, Herscha Kammermanna w 510/12960 częściach, Michała Kammermanna w 85/12960 częściach, Hendli Friedmann w 1440/12960 częściach, Herscha Lameta w 672/12960 częściach, Debory Grossmann w 1344/12960 częściach i stowarzyszenie Kadojsza w 1344/12960 częściach własne z przynależnościami.

Realność z przynależnościami przedmiotem sprzedaży będąca oceniona na 29.798 kor. 40 hal.

Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosić będzie całą cenę szacunkową tj. 29.798 kor. 40 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 22.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemysł, dnia 14. września 1904.

Nr. 5908 (7964 2-3)

A V I S O.

Wegen Sicherstellung der Lokoverfrachtung für das k. u. k. Heer und die k. k. Landwehr in den Stationen Gródek, Łańcut, Nisko, Radymno, Sanok und Mikolajów a. D. dann der Streckenverfrachtung im Bereiche der k. u. k. Intendanz des 10 Korps für das Jahr 1905 bei günstigen Angeboten auch für die Jahre 1906 und 1907 finden öffentliche Verhandlungen mittels schriftlicher Offerte statt.

Die Verhandlungstage, die Verhandlungsorte und die Offertbedingungen sind aus dem Amtsblatte der Gazeta Lwowska Nr. 222 vom 28. September 1904 zu ersehen.

K. u. Intendanz des 10. Korps.
Przemysł, am 20. September 1904.

Upadłości.

L. cz. S. 2/3 (143) (8142)

W konkursie Izaka Zahna celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 30. września b. r. wyznacza się audyencyę na dzień 5. października 1904 o godz. 9 przed południem w sądzie obwodowym w Sanoku w biurze nr. 12.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 17. września 1904.

L. cz. S. 1/1 (403) (8114)

W konkursie Altera Kornreicha przedłożył zawiadawca masy projekt rozdziału masy,

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadawcy masy przeglądać i brać z niego odpisy i możliwe zarzuty wolno im wnieść ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 30. września 1904.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału wyznacza się audyencyę na dzień 4. października 1904 godz. 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie, biuro nr. 45.

Rzeszów, dnia 17. września 1904.

L. cz. S. 5/2 (57) (8073)

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, iż w miejsce dotychczasowego komisarza konkursu Joachima i Zygryda Pilzera w Żywcu, rady sądu krajowego Ujhelygo, ustanowił komisarzem konkursowym sekretarza sądownego Nowaka w Żywcu.

Wadowice, dnia 17. września 1904.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 944 (2) (8146)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w nr. 19 czasopisma „Boecian“ z dnia 1. października 1904 artykuły pod tytułem:

I. „Doświadczona“ cała strona 2,
II. „To tak“ od „Guzik odpowiada“ do końca, strona 3,
III. „Na wszystko jest rada“ cała strona 3,

IV. „U Blikla“ od „Goście na nas“ do końca strona 7,

V. „Procedura miłości“ cała strona 10,
VI. „Rozwiązanie kwestyi, cała strona 11,

VII. „Tak — ale“ od „Tak wzdycha“ do końca strona 12, zawierają znamiona występku z § 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 28. września 1904.

L. cz. Pr. III. 93/4 (2) (8111)
Obwieszczenie.
 C. k. Sąd obwodowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora państwa, że zamieszczony w Nr. 267 czasopisma „Naprzód” z 26. września 1904 artykuł pod tytułem „Z 10 batalionu pionierów w Przemyślu” od „Podezas tegorocznych” do końca — strona 2, tom 4, zawiera znamiona zbrodni z § 222 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.
 Kraków, dnia 27. września 1904.

Konkursa.

L. 114.045/II. (8065 2—3)
KONKURS.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1) W Byszowie z poborami 3 klasy 2 stopnia, ryczałtem na służącego 399 kor. rocznie i ewentualnie 3800 kor. za codzienną jazdę posłańca do Sokala i Radziechowa.

2) W Psarach z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem 378 kor. rocznie na służącego.

3) W Martynowie nowym z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem 252 kor. rocznie na służącego.

4) W Dąbiu ob. Dobezy z poborami 3 klasy 4 stopnia, ryczałtem 140 kor. rocznie na służącego i ewentualnym wynagrodzeniem 840 kor. rocznie za codzienną jazdę posłańca do Dobezy i z powrotem i

5) W Ostapiu z poborami 3 klasy 5 stopnia i ryczałtem 630 kor. na służącego. Podania należy wnieść najpóźniej do 11. października br. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów dla Galicji.

Lwów, dnia 23. września 1904.

Z. Präs. 5274 6468—24 f./98 (8106 1—3)
E d i k t.

Gräfllich Herberstein'sche Fräulein-Stiftung.
 Die Administration der gräfllich Herberstein'schen Fräulein-Stiftung verlaubbart hiemit, dass bei diessr Stiftung mehrere mit dem gegenwärtigen Jahresbezüge von 1050 Kronen verbundenen Präsiden zu verleihen sind.

Die Erfordernisse zur Erlangung der Stiftungspräsiden sind: „Die aufzunehmenden Fräulein müssen unbedingt von Mitgliedern des niederösterreichischen Herrenstandes abstammen, wenigstens 10 Jahre alt, römisch-katholischer Religion, von väterlicher Seite verwaist und gänzlich mittellos sein, d. h. sie dürfen kein eigenes Vermögen besitzen oder zu erwarten haben, und keine andere Stiftung geniessen.

Diejenigen Fräulein, welche sich um diesen Stiftungsgenuss zu bewerben gedenken, haben ihre an die Administration der gräfllich Herberstein'schen Fräulein-Stiftung gerichteten, gehörig gestempelten Gesuche bei dem gerichtlich bestellten Stiftungsverwalter Herrn Dr. Viktor von Fuchs, Hof und Gerichtsadvokaten in Wien I. Bäckerstrasse 3, bis Mitte November 1904 einzubringen und ihren Gesuchen das Zeugnis, dass ihr Vater dem Konsortium des niederösterreichischen Herrenstandes angehört habe, den Taufschein den Todtschein ihres Vaters, sowie ihr Moralitäts- und Mittellosigkeitszeugnis beizubringen.

K. k. Landesgerichts-Präsidium in Z. R. S.
 Wien, am 21. September 1904.

Kuratele.

L. cz. L. 1/4 (2) (7429 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako władza nadkuratelnarna, uznaje w myśl § 273 u. c. na wniosek hr. Dominika Dzieduszyckiego i na podstawie orzeczenia sądowno-lekarskiego i przeprowadzonych dochodzeń, Tomasza hr. Dzieduszyckiego, właściciela części dóbr Karolówka lwh. 590 ks. gr. dla większych posiadłości przy tut. c. k. sądzie obwodowym prowadzonej objętych, zamieszkałego w Żaleszczykach, umysłowo niedołążnym i ustanawia dla kuratora w osobie p. Stanisława Potockiego, c. k. komisarza powiatowego w Stanisławowie, któremu dekret kuratorski doręcza.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
 Tarnopol, dnia 13. sierpnia 1904.

Amortyzacye.

L. cz. T. V. 6/4 (2) (7427 2—3)

Na wniosek Adolfa Grünhanta w Tarnopolu przy ul. Smykowieckiej zamieszkałego wdraża się urządowanie w celu amortyzacji rzekomo zatraconej karty zastawicznej Nr. 34036 przez Filiję c. k. uprz. gal. akc. Banku

hipotecznego w Tarnopolu na złoty zegarek damski, złoty łańcuszek damski i tytonierkę z tulskiego srebra wydanej.

Wzywa się zatem posiadacza tej karty, by w przeciągu jednego roku zgłosił swe prawa, gdyż inaczej dokument powyższy uznany zostanie za bezskuteczny.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
 Tarnopol, dnia 24. sierpnia 1904.

L. cz. T. 384 (3) (7466 2—3)

Na wniosek Maryi Czudiak wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej Galicyjskiej Kasy Oszczędności Nr. 92502 na nazwisko Maryi Czudiak i na kwotę 57 kor. 70 hal. opiewającą.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się, aby w przeciągu 6 miesięcy ze swoimi prawami się zgłosił, gdyż w razie przeciwnym po bezskutecznym upływie tegoż terminu książeczka ta za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
 Lwów, dnia 30. sierpnia 1904.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2229 (7957 3—3)

Edyktem z dnia 2. marca 1904 l. 6-8, ogłoszonym trzykrotnie w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej” z dnia 10., 11. i 12. marca 1904, nr. 57, 58 i 59, zawiadomił c. k. urząd górniczy okręgowy w Krakowie nieznanych z nazwiska i miejsca pobytu właścicieli miar dziennych „Artur”, „Aleksander” i „Janina”, położonych w gminie Bołeczn, powiatu politycznego Chrzanów, a należących dawniej do Aleksandra Szczerpanowskiego, zmarłego dnia 3 lutego 1890, że c. k. Starostwo górnicze orzeczeniem z dnia 15. lutego 1904 l. 4041 ex 1903 uznało ich winnymi przekroczenia §§ 170 i 176 powszechnej ustawy górniczej i skazało ich po myśli § 243 tej samej ustawy na grzywnę w kwocie 10 K, mającą się spłacić w 30 dniach na rzecz górniczej kasy brackiej, do której pomienione miary dzienne w przyszłości należeć będą. Ponieważ jednak miar tych i nadal nie utrzymywano w ruchu, nieznani z nazwiska i miejsca pobytu właściciele tychże miar do c. k. urzędu górniczego okręgowego w Krakowie się nie zgłosili, przeto tenże urząd wezwał ich powyższym edyktem równocześnie ponownie do zastosowania się do przepisów §§ 170 i 176 powsz. ust. gór. i swego rozporządzenia z dnia 23. stycznia 1902 l. 61, oraz do usprawiedliwienia się z dotychczasowego zaniedbania wprowadzenia w ruch powołanych miar dziennych w terminie 30 dni, licząc od dnia pierwszego umieszczenia tego wezwania w „Gazecie Lwowskiej”, a to pod rygorem skutków z § 243 powszechnej ustawy górniczej.

Gdy nieznani z nazwiska i pobytu właściciele pomienionych miar dziennych i do tego ponownego wezwania się nie zastosowali i zaniedbania puszczenia w ruch tych miar nie usprawiedliwili, przeto c. k. Starostwo górnicze w dalszym toku postępowania po myśli § 243 pow. ust. gór. skazuje ich orzeczeniem z dnia 2. lipca b. r. l. 2342 na grzywnę II. stopnia w kwocie 100 koron z tem upomnieniem, że przy dalszem zaniedbaniu prowadzenia ruchu na powyż pomienionych miarach dziennych tychże odjęcie orzeczeniem zostanie.

Powyzsza grzywna, mająca przypaść górniczej kasie brackiej, do której tu w mowie będącej miary dzienne w przyszłości należeć będą, winna być spłacona w terminie 30 dni, licząc od dnia pierwszego umieszczenia niniejszego orzeczenia w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”, do c. k. Starostwa górniczego na ręce c. k. urzędu górniczego okręgowego w Krakowie.

Ponieważ wymienione wyżej miary i obecnie nie są utrzymywane w ruchu, przeto wzywa się po raz trzeci nieznanych z nazwiska i miejsca pobytu właścicieli tychże miar dziennych do utrzymywania ich w ruchu w sposób §§ 170 i 176 pow. ust. gór. i tutejszego rozporządzenia z dnia 23. stycznia 1902 l. 61 przepisany, a to pod zagrożeniem skutków z § 243 powszechnej ustawy górniczej do usprawiedliwienia się z dotychczasowego zaniedbania ruchu w terminie 30 dni, licząc od dnia pierwszego umieszczenia tego wezwania w „Gazecie Lwowskiej”.

Kraków, dnia 20. sierpnia 1904.

L. cz. C. IV. 479/4 (2) (8083)

Przeciw Władysławowi Starnowskiemu, rzeźnikowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Hermana Grunera pozew o 316 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 26. września 1904 o godzinie 9 rano, sala I.

Celem strzeżenia praw Władysława Starnowskiego, ustanawia się pana adw. dr. Tomika w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powożanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
 Kraków, dnia 24. września 1904.

L. cz. C. I. 351/4 (1) (8089)

Przeciw Teodorowi Onuszkanyez, rolnikowi z Rzepedzi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowku przez Wasyla Onyszkanyca, rolnika w Rzepedzi pozew o zapłacenie 516 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 26. września 1904 godzinę 8 rano do tut. sądu, biuro nr. 9.

Celem strzeżenia praw powożanego Fedora Onuszkanyca, ustanawia się p. Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powożanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
 Bukowsko, dnia 12. września 1904.

L. cz. C. VI. 507/4 (1) (8084)

Przeciw Władysławowi Starnowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Saula Landaua pozew o 981 kor. 50 hal. z pn., 269 kor. z pn. i 46 kor. 40 hal. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 28. września 1904 o godzinie 1¹/₂ i 1³/₄ w sali I.

Celem strzeżenia praw Władysława Starnowskiego ustanawia się p. adwokata dr. Tomika w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powożanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
 Kraków, dnia 21. września 1904.

L. cz. C. VI. 506/4 (1) (8082)

Przeciw Władysławowi Starnowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Adolfa Leinkrama pozew o 600 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 28. września 1904 o godzinie 1, sala I.

Celem strzeżenia praw Władysława Starnowskiego, ustanawia się pana adwokata dr. Tomika w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powożanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
 Kraków, dnia 21. września 1904.

L. cz. C. I. 360/4 (1) (8090)

Przeciw Józefowi Sztuka z Morochowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Pawła Harhaja pozew o 260 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono do rozprawy na dzień 28. września 1904 o godzinie 9 rano w biurze nr. 9.

Celem strzeżenia praw Józefa Sztuki, ustanawia się pana Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Sztukę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
 Bukowsko, dnia 16. września 1904.

L. cz. Cw. 1196/4 (3) (8072)

Przeciw Jędrzejowi Chimiak przedtem w Dobropolu zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu w Janowie pozew o 368 kor. 90 hal. z pn.

Na podstawie pozwu wydaao nakaz zapłaty z dnia 30. lipca 1904 do l. cz. Cw. 1196/4 (1).

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu powożanego, ustanawia się pana adwokata dr. Promińskiego w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu powożanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
 Tarnopol, dnia 14. września 1904.

L. cz. C. I. 261/4 (1) (8098)

Przeciw masie spadkowej Wasyla, Iwana i Tomasza Dubowieckich, tudzież nieznanemu z miejsca pobytu Michałowi Dubowieckiemu, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Ottynii przez Marcina Palńskiego pozew o uznanie i wpis prawa własności pg. 2645/2, 2646/2 i 2649 w Uhornikach

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 1. października 1904 godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw powożanych ustanawia się pana Dmytra Dubowieckiego w Markowym gaju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powożanych w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki Michał Dubowiecki w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje i masy spadkowe objęte zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
 Ottynia, dnia 15. września 1904.

L. cz. 231/4 (1) (8103)

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Wielgoszowi wniósł Wojciech Pałyk pozew o 218 kor.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 4. października 1904 o godz. 8 rano biuro nr. 4.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powożanego kuratorem Józef Wielgosz w Zmigrodzie starym będzie go zastępywał, dopokąd on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
 Zmigród, dnia 15. września 1904.

L. cz. C. II. 94/4 (6) (8128)

Przeciw Adolfowi Butterweichowi, kupcowi w ostatnim czasie w Szarlotenburgu w Prusiech zamieszkałemu, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, tudzież przeciw reszcie spadkobierców Izaaka Butterweicha toczy się w c. k. sądzie powiatowym w Sieniawie, skutkiem pozwu wniesionego przez Izaaka Königsberga, szynkarza z Zaradawy spór o zapłatę 700 kor., w którym audyencyę do ustnej rozprawy kontradyktoryjnej odroczone na dzień 12. października 1904, godz. 8¹/₂ przed południem, biuro nr. 5 Celem strzeżenia praw Adolfa Butterweicha ustanawia się kuratorem pana Chaska Teitelbauma w Sieniawie, który zastępywać będzie tak Adolfa Butterweicha, jak też resztę powożanych, w szczególności Różę Meisels, żonę kupca we Lwowie, Helenę Butterweich zam. Margulis, żonę kupca w Podhajcach, Jakóba Butterweicha, kupca w Szarlotenburgu, Cwetłę Butterweich, właścicielkę realności tamże i Jakóba Chilla, właściciela małol. Samuela Chilla, w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują, ewentualnie, gdyby im wezwanie do rozprawy nie mogło być na czas doręczone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
 Sieniawa, dnia 27. września 1904.

L. cz. C. II. 94/4 (4) (8127)

Przeciw Goldzie Berger i Abbe Kimelman których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Mielnicy przez Abę Schapira i Goldę Schapira pozew o zniesienie współwłasności realności w l. 334 ks. gr. gminy Uście biskupie.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. sądzie w biurze Nr. 4 audyencyę na dzień 6. października 1904 o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Golde Berger i Abbe Kimelman ustanawia się p. Uszera Eisenberga w Mielnicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Golde Berger i Abę Kimelman w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
 Mielnica, dnia 26. września 1904.

L. cz. C. II. 356/4 (1) (8125)

Przeciw Jurkowi Burykowi ze Smerekowa którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Łukasza Pupezyka ze Smerekowa pozew o 425 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 6. października 1904 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw powożanego Jurka Buryka ustanawia się p. adw. dra Radomyckiego w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
 Gorlice, dnia 12. września 1904.

W y k a z

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 17. do 27. września 1904.

Epizooocya	Powiat	M i e j s c e o w o ś ć	
Zaraza pyska i racie	Brody	Baryłów z obsz. (5 zagr.), Dudyn, Grzymałówka ob. dw. (1 zagr.), Korolówka, Korsów (Mytznica 4 zagr.), Łopatyn (Niwy Janowskie ob. dw. 1 zagr.), Smarżów (76 zagr.), Strzemilcze (122 zagr.), Suchodoły (2 zagr.);	
	Brzeżany	Kozłów (10 zagr.);	
	Kamionka str.	Dobrotwór (6 zagr.), Ohladów (Dębina (6 zagr.), Teteuczycze (4 zagr.);	
	Lwów	Jaryczów nowy (7 zagr.), Mikłaszów gm. i ob. dw. (16 zagr.);	
	Podhajce	Bohatkowce z obsz. (18 zagr.);	
	Rawa ruska	Kamionka Wołoska (Bobroidy 5 zagr.), Piratyn (Pawliny (6 zagr.), Rzeczyca z obsz. (81 zagr. 1 past.), Tarnoszyn (11 zagr.), Ułhówek (21 zagr.);	
	Skalał	Dorofijówka (7 zagr.), Łuka mała ob. dw. (1 zagr.), Nowosiółka grzymałowska (1 zagr.);	
	Sokal	Hoholów (12 zagr.), Horbków (27 zagr.), Horodłowiec z obsz. (8 zagr.), Jastrzębica (1 past.), Łuczycze (29 zagr.), Pieczygóry (7 zagr., 2 past.), Poździejcz (21 zagr.), Spasów (ob. dw. Breniów 1 zagr.), Szarpańce z obsz. (16 zagr., 2 past.), Tartaków wieś z Ksawerówką (111 zagr.), Tartaków miasto z ob. dw. Borek (18 zagr.); Tartakowice (7 zagr.), Tudorkowice z obsz. (27 zagr.), Tyszyca (1 zagr.), Wołswin 11 zagr.);	
	Tarnopol	Chodaczków mały (7 zagr.), Dubowce z obsz. (15 zagr.), Konstantynówka 13 zagr.), Łuczka (27 zagr.);	
	Zbaraż	Hłuboczek mały ob. dw. (2 zagr.); Kapuścińce, (44 zagr.), Krasnosielce (4 zagr.), Roznoszyńce (Hołodówka 9 zagr.), Sieniachówka (1 zagr.), Załuże (8 zagr.), Zarudeczko z obsz. (24 zagr.);	
Żółkiew	Batiatyche (80 zagr.), Biesiady z obsz. (14 zagr.), Butyny z obsz. (258 zagr. 6 past.), Dalnicz (6 zagr.), Dobrosin (64 zagr.), Krasieczyn (7 zagr.), Kupiczwola (12 zagr.), Lubella (2 zagr.), Piły (6 zagr.), Przystań z obsz. (72 zagr.), Turynka (38 zagr.), Zameczek z obsz. 44 zagr.);		
Wąglik	Dąbrowa	Nieczajna (4 zagr.);	
	Drohobycz	Krynica (7 zagr.);	
Rawa	Dyniska (12 zagr.), Korezmin ob. dw. (1 zagr.), Wulka mazowiecka (Matwije, Sochanie 13 zagr.);		
Sambor	Balina mała ob. dw. (1 zagr.);		
Śniatyn	Ilince ob. dw. (1 zagr.);		
Sokal	Wyżłów ob. dw. (1 zagr.);		
Tłumacz	Hostów ob. dw. (1 zagr.);		
Nosacizna	Borszczów	Horoszowa ob. dw. (2 zagr.);	
	Brody	Rudenko ruskie (1 zagr.);	
	Buczacz	Buczacz (3 zagr.);	
	Lwów	Zamarstynów (1 zagr.);	
	Podhajce	Hołhocze (1 zagr.), Sokolów (1 zagr.), Szwejków ob. dw. (1 past.);	
	Skalał	Magdałówka ob. dw. (1 zagr.);	
Tarnopol	Ostrów ob. dw. (1 zagr.);		
Trembowla	Brykula stara (1 zagr.);		
Zborów	Jezierna ob. dw. (1 zagr.);		
Złoczów	Sokolówka (1 zagr.);		
Lwów	Lwów III. dziel. (1 zagr.);		
Otręt	Rudki	Ostroróg (ob. dw. (1 zagr.);	
Parchy	Bochnia	Dziewin (19 zagr.);	
	Borszczów	Korolówka (1 zagr.);	
	Brzeżany	Hinowice (1 zagr.);	
	Buczacz	Soroki (1 zagr.);	
	Cieszanów	Wola wielka (3 zagr.);	
	Czortków	Kossów (3 zagr.);	
	Dolina	Wełdzierz (3 zagr.);	
	Jarosław	Sośnica (4 zagr.), Laszki (1 zagr.);	
	Jaworów	Wólka rosnowska (3 zagr.);	
	Kolbuszowa	Nienadówka górna (3 zagr.);	
	Kołomyja	Nazorna (1 zagr.);	
	Kraków	Wolica (Las kościelniczy 1 zagr.);	
	Krosno	Wróblak królewski (1 zagr.);	
	Mościska	Dmytrowice (1 zagr.), Jatwigi (Wydre 1 zagr.);	
	Nadwórna	Zielona Rafajłowa (2 zagr.);	
	Pilzno	Czarna (1 zagr.);	
	Podhajce	Szwejków ob. dw., Czeremchów (1 zagr.);	
	Rawa	Wróblaczyn (1 zagr.);	
	Sokal	Oserdów (1 zagr.);	
Tarnów	Zalasowa (1 zagr.);		
Tłumacz	Korolówka (1 zagr.);		
Trembowla	Budzanów ob. dw. (1 zagr.);		
Turka	Turka ob. dw. (1 zagr.);		
Wadowice	Smolice (1 zagr.);		
Zbaraż	Białozórka (1 zagr.), Jacowce (1 zagr.);		
Żydaczów	Pezany (1 zagr.);		
Róża wąglikowa	Borszczów	Bilcze złote (25 zagr.), Burdiakowce (19 zagr.), Głęboczek (32 zagr.), Łanowce (22 zagr.), Łosiacz (42 zagr.), Paniowce (9 zagr.), Szerszeniowce (30 zagr.), Wierzchniakowce (18 zagr.), Zalesie (12 zagr.);	
	Buczacz	Medwedowce (4 zagr.), Soroki (5 zagr.);	
	Cieszanów	Łukawiec (14 zagr.);	
	Drohobycz	Dobrohostów (Bystre 5 zagr.);	
	Jasło	Krajowice (5 zagr.);	
	Kamionka str.	Połanieczna (6 zagr.), Stryhanka (7 zagr.);	
	Przemysły	Białe (8 zagr.);	
	Rawa	Horodów (7 zagr.), Ławryków (Sały 8 zagr.), Zamek (4 zagr.), Rzycki (10 zagr.);	
	Sokal	Bojaniec (7 zagr.), Tyszyca (7 zagr.);	
	Róża wąglikowa	Tarnobrzeg	Chmielów (7 zagr.);
Zaleszczyki		Szypowce (10 zagr.);	
Zbaraż		Kujdańce (12 zagr.), Szyły (17 zagr.), Toki (19 zagr.);	
Zborów		Hodów (9 zagr.), Ostaszowce (9 zagr.);	
Złoczów		Urlów (Chrabuzna 7 zagr.);	
		Koropiec (9 zagr.), Pietrzyce (10 zagr.);	
Pomór świni		Bohorodczany	Manastereczany (3 zagr.);
		Borszczów	Oleksińce (3 zagr.), Paniowce (1 zagr.);
		Brzeżany	Pisarowka (1 zagr.);
		Buczacz	Petlikowce stare ob. dw. (1 zagr.), Worilów (5 zagr.);
		Cieszanów	Bihale (Saple 2 zagr.), Brusno nowe (11 zagr.), Cewków (4 zagr.), Deutschbach (1 zagr.), Nowe siolo (4 zagr.), Rudka (7 zagr.);
		Dobromil	Nowosiółki dydyńskie (1 zagr.);
		Dolina	Dolina (1 zagr.), Roźniatów (2 zagr.), Suchodół ob. dw. (1 zagr.);
		Drohobycz	Dobrowlany (3 zagr.), Medynice (1 zagr.), Rabezyce (5 zagr.), Słońsko (18 zagr.), Wacowice (2 zagr.);
		Gródek	Domażyr (2 zagr.), Wroców (6 zagr.), Zorniska (2 zagr.);
		Horodenka	Czernelica (2 zagr.);
		Husiatyn	Chorostków (4 zagr.);
		Jarosław	Cetula (16 zagr.), Mięksiz nowy (1 zagr.), Michałówka (1 zagr.);
		Jaworów	Jarów stary (4 zagr.), Kobylnica ruska (5 zagr.);
	Kamionka str.	Adamy (Warchoły 14 zagr.), Ohladów (28 zagr.), Podzamecze (2 zagr.), Srodopole (3 zagr.);	
	Kolbuszowa	Mazury (6 zagr.), Ostrowy (1 zagr.), Turza (1 zagr.);	
	Kosów	Białobereska (1 zagr.), Kosów (1 zagr.);	
	Lwów	Hermanów (8 zagr.), Pasieki zubrzyckie ob. dw. (1 zagr.);	
	Mościska	Laszki Gościńcowe (25 zagr.), Orchowice (9 zagr.), Wolezyszewice (3 zagr.);	
	Nadwórna	Hawryłówka (1 zagr.);	
Podhajce	Rosochawaciec gm. i ob. dw. (18 zagr.);		
Przemysły	Nowosiółki ob. dw. (1 zagr.), Aksmanice (1 zagr.);		
Przemysły	Biłka (7 zagr.), Brzechowice (6 zagr.), Ciemieryńce Przewał (5 zagr.), Chlebowice swirskie (10 zagr.), Dobrzanica (3 zagr.), Dunajów (2 Kopań ob. dw. (1 zagr.), Koszelice (8 zagr.);		
Przeworsk	Siennów (2 zagr.);		
Rawa	Werchrata (8 zagr.), Zurowce (Pietnoczki 6 zagr.);		
Rohatyn	Knihnicze (6 zagr.), Koniuszki (1 zagr.), Ruda (6 zagr.);		
Rudki	Czajkowice (16 zagr.), Czernichów (2 zagr.), Czulo-wice (2 zagr.), Komarno (4 zagr.), Koniuszki tuligłowskie (9 zagr.), Laszki (3 zagr.), Susulów (4 zagr.), Wańkowiec (10 zagr.);		
Sambor	Babina (54 zagr.), Burezyce stare (8 zagr.), Dorozów (96 zagr.), Dublany (20 zagr.), Hołodówka (4 zagr.), Horodyszcze (12 zagr.), Kornalowice (3 zagr.), Kulezyce (59 zagr.), Łąka (62 zagr.), Maksymowice (20 zagr.), Nowoszyce (10 zagr.), Ortyńce (19 zagr.), Pianowice (10 zagr.), Prusy (7 zagr.), Stupnica (14 zagr.), Strzałkowice (13 zagr.), Wołoszcze (24 zagr.), Wykoty z obsz. (22 zagr.);		
Skalał	Bucykij (7 zagr.), Grzymałów (18 zagr.), Kałaharówka (11 zagr.), Orzechowice (16 zagr.), Poznanka hetmańska (8 zagr.), Zarubińce (8 zagr.), Żerebki szlacheckie (7 zagr.);		
Śniatyn	Roźnów (11 zagr.);		
Sokal	Horodyszcze warężkie (20 zagr.), Hulcze (1 zagr.), Głuchów (4 zagr.), Ksawerówka (12 zagr.), Oserdów (23 zagr.), Szarpańce (16 zagr.), Szmików (4 zagr.), Wierzbiz (2 zagr.), Zawisznia (15 zagr.), Zniatyn (1 zagr.);		
Stary Sambor	Błozew górna (3 zagr.), Bystre (2 zagr.), Mszaniec (14 zagr.), Wołcza dolna ob. dw. (1 zagr.);		
Stryj	Daszawa (1 zagr.), Kawczy Kąt (19 zagr.), Kłodnica (3 zagr.), Lisiatyche (4 zagr.), Stryj (1 zagr.), Stynawa niżna (3 zagr.); Wierczany (2 zagr.);		
Tarnobrzeg	Baranów (1 zagr.);		
Tarnopol	Chodaczków wielki (2 zagr.), Czerniechów (2 zagr.), Ditkowce (1 zagr.), Kokutkowce (1 zagr.), Kutkowce (1 zagr.), Obarzańce (1 zagr.), Pokropiwna ob. dw. (1 zagr.), Płotycz (1 zagr.), Pro-niatyn (4 zagr.), Romanówka (1 zagr.), Szlachcince (1 zagr.), Tarnopol (1 zagr.), Zagrobela (1 zagr.);		
Trembowla	Dołhe (7 zagr.), Młyniska (5 zagr.);		
Turka	Michniowice (1 zagr.), Rożnucz (38 zagr.);		
Zaleszczyki	Sadki (10 zagr.);		
Zbaraż	Klimkowce (14 zagr.), Łubianki wyżne, (10 zagr.), Łubianki niżne (12 zagr.);		
Zborów	Kalne (10 zagr.);		
Żółkiew	Czestyn (4 zagr.), Macoszyn (9 zagr.), Zameczek (1 zagr.);		
Żydaczów	Rozwadów (11 zagr.);		
Wściekliczna	Buczacz	Zyżnomierz ob. dw. (1 zagr.);	
	Czortków	Kossów (1 zagr.);	
	Jarosław	Głęboka (1 zagr.), Michałówka;	
	Kamionka str.	Budki nieznanowskie;	
	Kałuż	Niebyłów;	
	Mościska	Lacka wola (1 zagr.), Hussaków;	
Tarnobrzeg	Jastkowice (1 zagr.), Radomyśl;		
Tłumacz	Mołodyłów;		
Turka	Turka (1 zagr.);		
Wadowice	Wadowice (1 zagr.);		
Złoczów	Zalesie (1 zagr.);		
Cholera drobiu	Chrzanów	Zbik (5 zagr.);	
	Kraków	Olszanica (6 zagr.);	
	Stanisławów	Uzin ob. dw. (1 zagr.);	
Tarnów	Zabłocie (1 zagr.);		

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. września 1904.

Doniesienia prywatne.

dwa medale srebrne

Magazyn Futer
pod Tygrysem

dwa medale srebrne

Stanisława Wrońskiego

 we Lwowie, ul. Teatralna l. 5,
(naprzeciw kościoła katedralnego)

poleca po cenach najprzystępniejszych swój obficie zaopatrzone magazyn futer tak gotowych, jakoteż skóry pojedyncze, oraz materye na pokrycia futer w wielkim wyborze. — Cenniki na żądanie franko.

Dział konfekcyjny według najnowszych żurnali.

Miastowe Biuro

c. k. austr. Kolei Państwowych we Lwowie

Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY ZESTAWIALNE (Fahrscheinhefty) kombinowane-okrężne (Rundreise) i powrotne do wszystkich i ze wszystkich znaczniejszych miejscowości Europy z ważnością 45—60 i 90 dni i opustem od 12—35 procent od cen normalnych.

BILETY KARTONOWE zwykłe do wszystkich stacji w kraju i zagranicą.

Na obecny sezon poleca się zeszyty jazdy powrotne z odpowiednim opustem do wszystkich miejscowości południowych jak: Biaritz, Fiume (Abbazy), Wenecji (Lido), Triestu, Capri, Neapolu, Nizzei, Florencji, Rzymu etc.

Do Karlsbadu, Wrocławia, Drezna, Lipska, Berlina, Bremy, Hamburga, Paryża z ważnością 45—60 i 90 dni.

Do Wiednia z ważnością 45 dni.

Sprzedaż wszelkich rozkładów jazdy i przewodników.

Zamówione bilety na prowincję wysyła się za zaliczką pocztową lub też za pośrednictwem odnośnej stacji kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 4 koron zadatku i podać dzień od którego bilet ma być ważnym.

K. k. Staatsbahn-Direktion in Lemberg.

Zl. 80.228/IV.

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten Materialien wird für das Jahr 1905 im Offertwege vergeben und zwar:

1. Hydraulische Bindemittel Chamote und Stein-Waaren.
2. Baumaterialien aus Eisen, Schwellenbezeichnungs-Nägel, u. Ausstattungs-Gegenstände.
3. Dachpappe, Theer u. Carbolineum.
4. Werkzeuge und Arbeitsgeräte.
5. Diverse Beleuchtungs-, Putz- und Dichtungsmaterialien.
6. Walzeisen, Bleche.
7. Eisenwaaren für Werkstätten.
8. Firnisse Lacke.
9. Farbwaaren, Chemikalien und Naturproducte.
10. Telegrafmaterialien u. z. Kupfervitriol u. Zinkpole.
11. Posamentirwaren- und Schnittwaren.
12. Seilerwaren.
13. Kautschukwaren.
14. Lederwaren.
15. Glaswaren.
16. Kanzleimaterialien.
17. Bürstenbindewaren.
18. Inventargegenstände u. zw.: a) Möbeln, b) Cassen u. Billetkästen, c) Spengler-Arbeiten.

Die der Lieferungs-Ausführung zu Grunde zu legenden allgemeinen und speziellen Lieferungsbedingungen dann die Offertformularen, welche zur Verfassung der Offerte benützt werden müssen und welche die näheren Angaben über die Bedarfsmengen und Dimensionen enthalten, können bei der unterzeichneten k. k. Staatsbahn-Direktion eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden.

Die Preise sind franko einer Station der k. k. österr. Staatsbahnen inclusive aller Spesen zu notiren.

Die Offerte sind sammt den etwaigen Beilagen per Bogen mit einem 1 K. Stempel versehen, versiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für Lieferung verschiedener Materialien“ bei k. k. Staatsbahndirektion in Lemberg, längstens 25. Oktober l. J. 12 Uhr mittags einzubringen.

Die nach den näheren Bestimmungen des Offertsformulares vorzulegenden Qualitäts-Muster sind separat verpackt, franko aller Spesen in einer zur Erprobung derselben hinreichenden Menge an die k. k. Material-Magazins-Leitung in Lemberg, unter Berufung auf das Offert, einzusenden.

Jeder Offerent hat das Recht, der am 26. Oktober l. J. um 10 Uhr Vormittags stattfindenden commissionellen Offert-Eröffnung persönlich beizuwohnen.

Der k. k. Staatsbahn-Direktion steht es frei, die Offerte rücksichtlich der ganzen offerirten Menge oder nur eines Theiles derselben anzunehmen oder ganz abzulehnen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die Offerenten bleiben mit Ihren Anboten durch sechs Wochen vom Schlusse des Offerteinreichungstermines gerechnet, im Worte. Die k. k. Staatsbahndirektion ist berechtigt die angegebenen Liefermengen während der Lieferzeit um 15% zu erhöhen oder vermindern.

Lemberg, am 1. Oktober 1904.

K. k. Staatsbahn-Direktion in Lemberg.

W Wiedniu, VI., Getreidemarkt 13.

Centralne biuro ogłoszeń, dzienników i reklamy

Adolfa Chulawskiego

udziela rady w wyborze środków reklamy, układa teksty wszelkich ogłoszeń, pośredniczy we wszystkich sprawach przemysłu i handlu.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie.

do L. 54770/04

(7682)

Rozpisanie dostawy.

Na rok 1905 rozdana zostanie w drodze ofertowej dostawa następujących materyałów a mianowicie:

1. Cement, niegaszone wapno i gips,
2. Cegły ogniotrwałe i zaprawa ogniotrwała dla parowozów,
3. Materyały do oświetlenia, czyszczenia i uszczelniania (knoty, pochodnie, kłaki, wełna do czyszczenia, konopie, asbest i t. p.),
4. Żelazo walcowane, blacha żelazna i stalowa, stal,
5. Towary żelazne (śruby, nity, d-ut, siatki druciane, linki druciane i t. p.),
6. Pokosty i lakiery,
7. Farby, wyroby chemiczne, klej i t. p. jakoteż żug chlorowo-cynkowy,
8. Towary bławatne oraz cerata,
9. Wyroby szmuklerskie oraz linoleum i nici,
10. Wyroby powroźnicze,
11. Wyroby kauczukowe,
12. Wyroby skórzane,
13. Wyroby szcزتkarskie i pędzle,
14. Wyroby ze szkła,
15. Materyały kance'aryjne i paski papierowe do aparatów telegraficznych.

Ogólne i szczegółowe warunki mające służyć za podstawę przy wykonaniu powyższej dostawy jakoteż formularze ofert zawierające bliższe szczegóły co do potrzebnej ilości i co do rozmiarów można przegladzać w biurach oddziału mechan. cznego podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowych i zgłaszać się po takowe ustnie lub pisemnie dołączając marę pocztową na opłatę przesyłki.

Oferty wnosić można tylko na przeznaczonym do tego należyście ostemplowanym formularzu i to na każdą grupę materyałów osobno w kopertach zaopatrzonych odpowiednim napisem jak n. p. Oferta na dostawę cementu, albo cegły ogniotrwałej i zaprawy lub też materyałów do oświetlenia czyszczenia i t. d. do c. k. Dyrekcji kolei państw. w Krakowie" najpóźniej do 12-tej godziny w południe dnia 25. października b. r.

Ceny materyałów należy podać z dolizowaniem opakowania i innych kosztów i z dostarczeniem franko do jednej ze stacji c. k. kolei państwowych.

Do ocenienia jakości oferowanych materyałów należy równocześnie z ofertą nadesłać próbki w osobnym opakowaniu opłatnie a to w ilości wystarczającej do wykonania prób i w dwóch egzemplarzach. Wymienionych powyżej materyałów dostarczać będą dostawcy w miarę potrzeby na podstawie częściowych zamówień w czasie od 1. stycznia 1905 do końca grudnia 1905.

Każdy offerent jest obowiązany przez 6 tyg. dni licząc od dnia ostatniego terminu przeznaczanego do wnoszenia ofert pozostać w słowie, zaś przysługuje mu prawo być osobiście obecnym przy komisyjnym otwarciu ofert, które nastąpi dnia 26. października b. r. o godzinie 10 przed południem.

C. k. Dyrekcji kolei państwowych wolno przyjąć poszczególne oferty na całą ilość oferowanego materyału lub też tylko na część takowego materyału, wolno jej także oferty weale nie uwzględnić, wymieniona władza ma również prawo żądać podwyższenia lub obniżenia umówionej ilości przy towarach pod pozycją 8 i 11 o 10% (dziesięć procent od sta), do pozycji 3, 4, 5 o 15% (wyróżnie piętnaście od sta), przy paskach papierowych pod pozycją 15 o 20 procent, wreszcie przy innych wyżej wymienionych towarach o 25% (wyróżnie dwadzieścia pięć od sta), bez zmiany przyjętych warunków dostawy, a w szczególności bez zmiany ceny jednostkowej.

Po otrzymaniu uwiadomienia o przyjęciu całej oferty lub części tejże, ma offerent złożyć w tutejszej kasie dyrekcyjnej kaucję, której wysokość wynosi 10% wartości poruczonej dostawy.

Gdy kilka osób przedkłada wspólną ofertę, należy załączyć deklarację, że przyjmują solidarnie zobowiązania i wymienić, która z nich do prowadzenia interesu i do podejmowania wyplat jest upoważniona.

Przenoszenie praw i obowiązków wynikłych z umowy na dostawę powyższych materyałów może nastąpić jedynie za zezwoleniem podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państw.

Oferty wniesione po wyżej wymienionym terminie albo też nie odpowiadające warunkom niniejszego rozpisania nie będą uwzględnione, również mogą być odrzucone oferty, które nie zostały napisane na przeznaczonym do tego celu formularzu.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych.

W Krakowie, dnia 1. października 1904.

C. k. Dyrekcja kolei państwowej we Lwowie.

(8052)

Ogłoszenie dostawy.

Na rok 1904 rozpisuje się dostawa następujących materyałów i wyrobów:

1. cementu, wyrobów z ogniotrwałej gliny i kamienia.
2. materyałów budowlanych z żelaza, gwoździ do znaczenia progów i przedmiotów do urządzeń budowlanych.
3. papy dachowej, mazi i karbolineum.
4. narzędzi i sprzętów roboczych.
5. rozmaitych materyałów do oświetlenia, czyszczenia i uszczelniania.
6. żelaza walcowego i blach.
7. rozmaitych wyrobów z żelaza dla warstatów.
8. pokostów, lakierów.
9. chemikali, farb i innych przetworów.
10. materyałów dla urządzeń telegrafu mianowicie: witiol miedzi i cynkowe elementy.
11. wyrobów szmuklerskich i tkackich.
12. wyrobów powroźniczych.
13. wyrobów z kauczuku.
14. skór.
15. wyrobów szklanych.
16. przyborów dla biur.
17. wyrobów szcزتkarskich.
18. inwentarza a mianowicie: a) mebli, b) kas i szaf na bilety, c) wyrobów blacharskich.

Przy uskutecznieniu dostawy obowiązujące ogólne i szczegółowe warunki dostawy, tudzież formularze, których offerenci do sporządzenia ofert użyć winni, można przejrzeć lub otrzymać u podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowej za opłatą pocztowego. W formularzach tych są zawarte bliższe dane zapotrzebowanych materyałów i ich ilości.

Ceny żądane mają być podane franko jakiegokolwiek stacji c. k. kolei państwowych wraz z dolizowaniem wszelkich ubocznych wydatków.

Oferty i załączniki marką po 1 koronie na każdym arkuszu ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone napisem „Oferta na dostawę różnych materyałów“ wniesić należy do c. k. Dyrekcji kolei państwowej we Lwowie najdalej do dnia 25. października b. r. do godz. 12 w południe.

Wzory oferowanych materyałów, przysłać należy do c. k. Zarządu magazynu materyałów we Lwowie, stosownie do bliższych postanowień zawartych w formularzach ofert, w osobnym opakowaniu franko i w dostatecznych do ocenienia tychże ilościach z powołaniem się na wniesioną ofertę.

Każdemu offerującemu wolno być obecnym przy roztworzeniu ofert, które w dniu 26. października o godz. 10 przed południem nastąpi.

Podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowej przysługują prawo przyjęcia oferty w całości lub tylko częściowo, albo też zupełnego jej uchylenia.

Oferty wniesione po terminie ustanowionym lub nie odpowiadające ogłoszonym warunkom dostawy, nie będą uwzględnione.

Deklaracja ofertowa są offerenci związani przez sześć tygodni licząc od końcowego terminu dla wniesienia ofert. C. k. Dyrekcja może podczas trwania dostawy podwyższyć lub zniżyć o 15% podane ilości materyałów mających być dostawionymi.

Lwów, dnia 1. października 1904.

C. k. Dyrekcja kolei państwowej we Lwowie.

Najnowszy skorowidz galicyjski

wydany w 1904 roku

poleca egzemplarze oprawne po 5 kor. 60 hal., z przesyłką 6 kor. 20 hal.

SOKOŁOWSKIEGO

Biurowo dzienników, czasopism i ogłoszeń, Lwów, Pasaż Hausmana 9.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie.

L. 55.781/4.

Rozpisanie dostawy.

Rozpisanie dostawy niżej wymienionych materiałów na rok 1905 nastąpi w drodze ofertowej, a mianowicie:

1. Cement, niegaszone wapno, gips.
2. Materiały do oświetlania i czyszczenia (knoty, asbest, pochodnie, juta, konopie, ścierki i t. d.).
3. Wyroby z żelaza walcowanego jako to: żelazo w sztabach, blacha różnego gatunku, stal.
4. Towary żelazne, jak drut, łańcuchy, siatki druciane, nity, mutry do śrób, gwoździe etc., jakoteż druciane mosiężne i nity z miedzi.
5. Gwoździe do oznaczenia podkładów.
6. Chemikalia, pokost i lakiery, farby, witryol miedzi, klej i t. d.
7. Towary płócienne, jakoteż wyroby szmuklerskie.
8. Wyroby powroźnicze.
9. Wyroby kauczukowe.
10. Wyroby skórzane.
11. Wyroby ze szkła.
12. Materiały kancelaryjne.
13. Wyroby szrotkarskie.

Blizsze szczegóły co do ilości i gatunku materiałów można powziąć z formularzy ofertowych, które tak samo jak ogólne i szczegółowe warunki dostawy, przeglądać można u podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowych.

Za przesłaniem porta powyższe warunki proszącym nadesłane będą. Oferty, wypełnione na przeznaczonych do tego formularzach, osteplowane po 1 koronie za każdy arkusz opieczetowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę różnych materiałów“, należy wnieść do c. k. Dyrekcji kolei państwowych w Stanisławowie, najpóźniej do dnia 25. października b. r. do godziny 12 w południe.

Ceny z uwzględnieniem opakowania należy podać franko jednej ze stacji c. k. kolei państwowych.

Wzory do ofert należy osobno opakować i nadesłać w ilości wystarczającej do wykonania próby.

Dostawa wszystkich przedmiotów ma nastąpić w miarę potrzeby w ciągu roku 1905 na podstawie częściowych zamówień.

Każdemu oferentowi przysłuży prawo być obecnym przy komisijnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 27. października o 9 godzinie przed południem.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolei państwowych zastrzega sobie prawo przyjęcia oferty bądź to na całą ilość oferowanego materiału, bądź tylko na część takowego, niemniej zastrzega sobie prawo zupełnego odrzucenia oferty.

Oferty wniesione po powyż wymienionym terminie lub takie, które warunkom niniejszego rozpisania nie odpowiadają, nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 1. października 1904.

L. 83.040 IV.

Lieferungs-Ausschreibung.

Die k. k. Staatsbahn-Direktion in Lemberg beabsichtigt die Lieferung der mechanischen Einrichtung in der neuen Druckwerksanlage am Drozdowicer-Teiche in Grodek in öffentlichen Offertwege zu vergeben und zwar:

- 2 Dampfkessel sammt Rohrleitungen.
- 1 Schwungrad-Dampfmaschine mit direkt angehängter Pumpe sammt Saugleitung.
- 1 Pulsometer sammt Saugleitung.
- 1 Drukleitung von circa 400 Meter Länge sammt Steigleitung zu den Reservoirs.

Die Lieferung dieser mechanischen Einrichtungsgegenstände hat auf Grund der allgemeinen, und der speziellen Bedingungen sowie der genauen Beschreibungen zu erfolgen. Diese Behelfe sind in der Abtheilung für Zugförderung- und Werkstättendienst der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direktion erhältlich.

Für die oben genannten Lieferungen werden vorschriftsmässig gestempelte, gesiegelte Offerte mit der Aufschrift: „Offerte für die Lieferung der mechanischen Einrichtung des Druckwerkes in Gródek“ bis zum 20. Oktober 1904 Mittags 12 Uhr im Einreichungsprotokolle der k. k. Staatsbahn-Direktion Lemberg überkommen.

Die Eröffnung der Offerte findet am 21. Oktober d. J. um 1. Uhr Nachmittag bei k. k. Staatsbahn-Direktion statt, und steht es den Offerten frei derselben beizuwohnen.

In dem Offerte sind aufzunehmen:

1. Die Preise in Summa für die gesammten Einrichtungen sowie detaillirt nach den, in der Beschreibung getrennt angeführten Gegenständen (nach Post Nr.), einschliesslich aller Zoll und Patentgebühren franco einer zu benennenden Station der k. k. österr. Staatsbahnen, von welcher der Transport bis zur Verwendungsstelle nur unter Benützung der Lienen der k. k. österr. Staatsbahnen erfolgen kann.
2. Die Gewichte der offerirten Lieferungsgegenstände in Kg.
3. Liefertermin.
4. Die Einlieferungsstation.
5. Erzeugungsort.

Dem Offerte sind die Zeichnungen der offerirten Einrichtungen beizuschliessen u. z.: 1. Kotirte Dispositionszeichnung mindestens im Maasstabe 1:25 sammt Fundamentplan.

1. Kotirte Detailzeichnung der Dampfmaschine, Pumpe mindestens im Maasstabe 1:10 aus welcher die Konstruktionsart entnommen werden kann.

Auf möglichst kurzen Liefertermin wird Gewicht gelegt.

In dem Offerte muss entweder die Erklärung des Offerenten enthalten sein, dass er die Lieferungsbedingungen und Beschreibungen der Lieferungsgegenstände eingesehen hat und vollinhaltlich annimmt, oder es müssen die anerkannten und vorschriftsmässig gestempelten allgemeinen Lieferungsbedingungen und Beschreibungen dem Offerte beigegeben sein. (Die Offerte und Beschreibungen sind pro Bogen von höchstens 1750 cm² Grösse mit je einer Stempelmarke v. 1 Krone, Zeichnungen, von grösseren Format sind mit 2 Kronen Stempelmarke zu versehen.)

In dem Offerte ist weiters die Erklärung aufzunehmen, dass der Offerent, mit seinem Anbote bis Ende Jänner 1905 im Worte bleibt.

Es finden nur jene Offerte Berücksichtigung, die von inländischen Fabrikanten, welche die Lieferungsgegenstände selbst erzeugen, beziehungsweise, durch deren Bevollmächtigte zu Vorlage gebracht werden.

Die k. k. Staatsbahn-Direktion behält sich ferner vor, keines der eingelangten Offerte zu berücksichtigen, falls ihr keines annehmbar erscheinen würde.

Lemberg, im September 1904.

K. k. Staatsbahn-Direktion.

Album Powstania listopadowego

(Wydanie wspaniałe)

Każdy zeszyt tworzy z osobna całość i zawiera 15 dużych portretów artystycznie wykonanych wraz z biografiami zasłużonych mężów i matron polskich.

Cena zeszytu 4 kor. we Lwowie, 4 kor. 60 hal. na prowincyi do nabycia w biurze dzienników Sokolowskiego Lwów pasaż Hausmana.

K. k. Staatsbahn-Direktion in Stanislaw.

(7989)

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten Materialien wird für das Jahr 1905 im Offertwege vergeben, und zwar:

1. Hydraulische Bindemittel (Cement, ungelöschter Maueralkali, Gyps) feuerfeste Ziegeln und feuerfeste Thon.
2. Diverse Beleuchtungs-, Putz und Dichtungsmaterialien, als Asbest, Dechte, Fackeln, Jutefäden, Hanf, Politurhadern, Schmierpolster, Putztücher.
3. Diverse Walzfabrikate als: Stabeisen, Kommerzeisen, Blähe aller Art, Feder und Werkzeugstahl, Roststabeisen.
4. Diverse Eisenwaren, als: Draht, Gewebe, Geflechte, Ketten, Nägel, Muttern, Niete, Schrauben aller Art, Draht-Seile, Splinten, Drahtstiften, Herdbestandteile und Oberbau-Werkzeuge.
5. Schwellenbezeichnungsnägel.
6. Chemische und Naturalprodukte, Firnisse und Lacke, Farbwaren, Chemikalien, Kupfervitriol, Leim, Schmiergel etc.
7. Posamentir und Schnittwaren.
8. Seilerwaren.
9. Kautschukwaren.
10. Lederwaren.
11. Glaswaren.
12. Kanzleimaterialien.
13. Borstenbindewaren.

Nähere Angabe über die zur Vergebung gelandenden Quantitäten und Materialgattungen sind aus den bezüglichen Offertformularen zu entnehmen, welche ebenso wie die allgemeinen und etwa bestehenden besonderen Lieferungsbedingungen bei der unterfertigten k. k. Staatsbahndirektion behoben, oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden können.

Die Offerte, zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Formularien ausschliesslich benützt werden müssen, sind samt den Beilagen per Bogen mit 1 Krone Stempel, versehen, versiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für Lieferung verschiedener Materialien“ b i der Staatsbahndirektion in Stanislaw bis längstens 25. Oktober l. J. 12 Uhr mittags einzubringen.

Die Preise sind franko einer Station der k. k. Staatsbahnen inklusive aller Spesen zu notieren.

Die dem Offerte etwa beizugebenden Qualitätsmuster sind separat verpackt franko aller Spesen in einer zu Erprobung derselben hinreichenden Quantität beizustellen.

Die Lieferung sämtlicher Artikel wird im Laufe des Jahres 1905 nach Massgabe des eintretenden Bedarfes auf Grund von Teilbestellungen zu bewerkstelligen sein.

Jeder Offerent hat das Recht der am 26. Oktober l. J. um 9 Uhr Vormittags stattfindenden kommissionellen Offert-Eröffnung persönlich beizuwohnen.

Der gefertigten k. k. Staatsbahndirektion steht es frei die Offerte rücksichtlich des ganzen offerierten Quantums, oder nur eines Teiles derselben zu akzeptieren, oder ganz abzulehnen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden, oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

K. k. Staatsbahn-Direktion in Stanislaw.

Stanislaw, am 1. Oktober 1904.

Ogłoszenie dostawy.

(8051)

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie rozpisuje w drodze publicznych ofert dostawę następujących urządzeń mechanicznych dla tłocznej stacji wodnej przy stawie drozdowieckim w Gródku a mianowicie:

- 2 Kotłów parowych wraz z przewodami.
- 1 Maszyny parowej z kołem zamachowym z popędzaną wprost pompą i rurociągiem ssącym.
- 1 Pulsometra wraz z rurociągiem ssącym.
- 1 Przewodu rurowego tłoczego, długości mniej więcej 400 metrów wraz z przewodem tłocznym do zbiorników.

Dostawa maszyn i urządzeń ma być nskutechniona na podstawie ogólnych i szczególnych warunków dostawy jakoteż dokładnych opisów.

Opisy te otrzymać można w c. k. Dyrekcji we Lwowie (oddział dla spraw warsztatowych i pociągowych).

Oferty na wyżej wymienione dostawy, opieczetowane, zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę urządzeń mechanicznych dla stacji wodnej w Gródku“, należy wnieść do c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie najdalej do dnia 20. października 1904 o godz. 12 w południe.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 21. października 1904 o godz. 1 po południu w c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie i wolno każdemu z oferentów przytem być obecnym.

Oferta ma zawierać:

1. Cenę sumaryczną wszystkich urządzeń i szczegółową na każdy w opisie wymieniony przedmiot (podług liczb porządkowych) wraz z przyrządami bezpieczeństwa, cłem i należytościami patentowymi opłatnie w takiej stacji, w której dalsza przesyłka na szlakach c. k. kolei państwowych nastąpić by mogła.
2. Ciężar oferowanych przedmiotów w kg.
3. Termin dostawy.
4. Stację dostawy.
5. Miejsce wyrobu.

Do ofert dołączyć należy rysunki dotyczących maszyn i urządzeń, a mianowicie:

1. Kotowany rysunek dyspozycyjny w skali 1:25 wraz z planem fundamentów.

1. Kotowany rysunek szczegółowy maszyny parowej i pompy w skali 1:10 przedstawiający system konstrukcyjny.

Szczególniejszą wagę przykłada się do możliwie krótkiego terminu dostawy.

W ofercie należy wyszczególnić, iż oferujący warunki i opisy dostaw zna i je w zupełności przyjmuje, albo należy podpisane i należyście osteplowane warunki i opisy dostaw do oferty dołączyć (Oferty i załączniki o powierzchni najwyżej 1750 cm² mają być opatrzone stemplem po 1 koronie od arkusza, rysunki, których format większy trzeba zaopatrzyć stemplem na 2 korony).

Do oferty ma być dołączona deklaracja oferującego, że pozostaje w słowie do końca stycznia 1905.

Uwzględnione będą tylko oferty krajowych fabrykantów lub tychże pełnomocników, którzy odnośnie przedmioty dostawy sami wyrabiają.

C. k. Dyrekcya zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia żadnej z przedłożonych ofert, jeżeli nie będą odpowiadały jej potrzebom.

We Lwowie, we wrześniu 1904.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Po cenach

redakcyjnych ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc., czasopism fachowych miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych, zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma

przyjmuje

**Ajencja dz.enników i ogłoszeń
SOKOŁOWSKIEGO**

we Lwowie, Pasaż Hausmana 1. 9.

Kosztorysy gratis.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Uczeń VII. klasy gimn. poszukuje leky za skromnem wynagrodzeniem. Lwów, poste-restante „Poliklet“.

Cukiernia krakowska

Lwów, Fredry, poleca znakomite ciastka po 3 ent., wybornych herbatników funt 80 ent., pomadek 60 do 80 ent., karmelków 40 ent., czekoladek 1 zł.

Ogromna nędza

Sercom ofiarnej publiczności polecamy najgoręcej Józefę Sikosińską, dotkniętą nieuleczalną wadą serca, sparaliżowaną, chorą na oczy, pozabawioną wszelkich środków do życia. — Zwracamy się z prośbą o nadsyłanie łaskawych datków do Administracji naszego pisma.

Szczepy owocowe.

Już czas zamawiać! Najlepsza pora jesień. Jabłonie, gruszki, śliwki, czereśnie, wiśnie, 2, 3, 4, 5-letnie, 1 sztuka 20, 30, 40 ct. Agrest, porzeczki, maliny, szparagi, truskawki, poziomki, brzoskwinie, morele, drzewa, krzewy ozdobne i t. p.

Cennik z objaśnieniem pomógłnozem wysyłam każdemu oplatnie.

E. UKLAŃSKI

Zarząd ogrodów

Olsza dwór, p. Kraków.

Nowość! Miód w plastrach!! 1 klg. 3 kor. bez opłaty portowej.

Wyborny miód deserowy kuracyjny w 5 klg. blaszankach 6 kor. 60 hal. franco.

Miód ten wysyłam także darmo za świadectwo mi pewnej małej grzeźności, która nie kosztuje, bliżej listownie.

Darmo broszurki dr. Ciesielskiego o miodzie, sądzajcie, **warto** przeczytać.

P. Korzeniewicz, em. naucz. Iwaneczany p

Prasy do siana
do pakowania siana, słomy, lnu, bawełny, wełny, prasy do skór, torfu i t. d., wyrabiają o najlepszej konstrukcyi

Ph. Mayfarth & Co.

w Wiedniu,

II./1, Taborstrasse Nr. 71.

fabryki maszyn do uprawy roli i przetworów z owoców

Katalogi za darmo.

FARYKA ASFALTU I PAPY DACHOWEJ inż. SZELIGI-ŁYSZKIEWICZA

LWÓW, UL. ŚW. MARGINA L. 29.

Wilgoć i grzyb

najsilniejsze usuwa pewnie tylko

„GLAZURYNA“

mająca za sobą 10 lat praktycznego zastosowania. Mniejsze roboty wykona każdy sam. Przesyłkę próbną (wilgoć) 5 kor. i grzyb 6 kor. zamawiać: Biuro „GLAZURYNY“ Lwów, ul. Łyczakowska 22. (Liczne listy dziękczynne ze Lwowa i prowincyi.)

Pół kilo Pierza gęsiego tylko 60 centów

Rozsyłam zupełnie nowe, szare pierze ręką darte pół kilo tylko 60 ct., te same w lepszym gatunku tylko 70 ct. w pocztowych pakietach próbnych za pobraniem pocztowem. J. Krasa, handel pierza w Smiechowie koło Pragi (Czechy 680).

Wymiana dozwolona.

Upraszam o dokładny adres.

Do sprzedania z wolnej ręki.

Realność w Brzuchowicach w uroczej okolicy wśród lasów szpilkowych położona, 30 morgów powierzchni obejmująca. Cały ten obszar składa się: ze stawu kąpielowego rybnego z potrzebnym urządzeniem i bielizną do kąpeli, z pola ornego, z łąki, z lasu, z sadu owocowego z parkiem, z ogrodu warzywnego ze szparagarnią.

W rzeczywistości tej mieści się oprócz budynków gospodarczych 6 budynków mieszkalnych z 40-tu ubikacyami mieszkalnymi z których 16 przeznaczonych na Zakład wodolecznicy wraz z całym urządzeniem i meblowaniem.

Blizsza wiadomość w Spółce kredytowej budowniczey ul. 3-go Maja we Lwowie w godzinach po południowych od 4-tej do 6-tej. — Pośrednictwo wykluczone.

ZARZĄD.

Medal Złoty — Hors Concours

ASTHMA i KATARY

Leczą się przez użycie
Cygaretek i Proszku
ESPIC
DUSZNOŚĆ

KASZEL, ZAKATARZENIE, NEWRALGIE

Fumigator piersiowy ESPIC do nakadzania jest najskuteczniejszym środkiem do pokonania słabości organów oddechowych.

Cygaretki ESPIC a były pierwsze które przepisywano przeciw Astmie i jedynie których rozżoż utrwaliło szesdziesięcioletnie powodzenie.

Przyjęte w szpitalach francuskich i zagranicznych i upoważnione specjalnie w Cesarstwie Rosyjskiem z następującą wzmianką:

«Rada Lekarska Cesarstwa, biorąc na uwagę że a Cygaretki przeciw Astmie Espic'a są rzeczywiście skuteczne w napadach Astmy, upoważnia a wprowadzanie tego specyfiku do Rosyi.»

Proszek antyastmatyczny ESPIC'a składający się z tych samych roślin co cygaretki, zalecany jest szczególnie osobom delikatnym, którym z trudnością przychodzi używanie tych ostatnich.

WE WSZYSTKICH ZNAKACH APTEKACH FRANCJI I ZAGRANICĄ.

Sprzedż hurtowa: 20, ul. Saint-Lazare, w Paryżu.
Wymagać własnoręczny podpis jak wyżej.

Mydło Schichta

„Jeleń“

Znaki ochronne:

„Klucz“

Najlepsze, najwydatniejsze a tem samym najtańsze mydło bez wszelkich szkodliwych domieszek.

Wszędzie do nabycia!

Kupujących uprasza się o zwrócenie uwagi na napis „Schicht“ który się znajduje na każdej sztuce mydła jakoteż na jeden z powyższych znaków ochronnych.

L. 12.842/04.

Ogłoszenie.

Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie § 63 statutów pp. Bernardowi Jonas, Rebecce Jonas, Janowi Hirschhorn i Bercie Hirschhorn kapitały 289.834 kor. 21 hal. i 26.664 kor. 66 hal. listami zastawnymi, pochodzące z większych 152.000 złr. a. w. i 26.800 kor. na hipotece dóbr Cewków whl. 39 urzędu hip. c. k. Sądu krajowego we Lwowie w powiecie Cieszanowskim położonych, intabulowane, z tego Towarzystwa wypożyczone z dniem 31. grudnia 1904 jeszcze pozostające.

Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc pp. Bernarda Jonas, Rebeckę Jonas, Jana Hirschhorna i Bertę Hirschhorn jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi, a mianowicie rzeczposwej sprzedaży rzeczonych dóbr.

Gal. Towarzystwo kredytowe ziemskie.

We Lwowie, dnia 26. sierpnia 1904.

Do nabycia
za pośrednictwem
każdej księgarni.

NA UCZCZENIE JUBILEUSZU
Niepokalanego Poczęcia Najśw. Panny Maryi
wydała księgarnia
Spółki Wydawniczej Polskiej w Krakowie.

JÓZEFA TRETIAKA

Najświętsza Panna w poezyi Polskiej

W rozprawie tej jest mowa o utworach poetycznych polskich, wydających gorącą cześć dla Najświętszej Panny Maryi, od najdawniejszej pieśni „Bogarodzica“ aż do najnowszych czasów.

Dziełko ozdobione 23 rycinami.

CENA 2 KORONY.

Na papierze kredowym w ozdobnej oprawie płóciennej 6 Kor.

L. 1172.

Obwieszczenie.

Kasa oszczędności miasta Przemyśla rozpisuje konkurs na posadę Dyrektora referenta z charakterem urzędnika z płacą roczną 7200 koron i dwoma pięcioleciaми po 720 koron.

Kandydat na tę posadę winien wykazać:

1. wiadomości potrzebne do badania i załatwiania spraw skarbowych i wekslowych,
2. znajomość buchalteryi,
3. wiek, odbyte studia i dotychczasowe zajęcie,
4. znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie,
5. nieskazitelny charakter.

Posada nadana zostanie prowizorycznie z prawem do stabilizacji wedle uznania Dyrekcji i Wydziału. Po uzyskanej stabilizacji dyrektor referent nie może mieć innego zawodowego zajęcia.

Podania wnosić należy do Dyrekcji kasy oszczędności w Przemyśle do 20. października b. r.

Wyciąg z instrukcyi określającej obowiązki dyrektora referenta dostać można w Kasie oszczędności w Przemyśle.

Przemyśl, dnia 27. września 1904.

Dyrekcya Kasy oszczędności

Dr. F. Doliński.

Ogłoszenie.

Póln. niem. LLOYD (Norddeut. Lloyd)
Reprezentacya we Lwowie, Pasaż
Hausmana 9.

obniżył ceny jazdy

DO NOWEGO YORKU I BALTIMORE

cesarskimi, największymi, najszybszymi parostatkami

na koron 118,

klasą III. od osoby.

Bilety jazdy, oraz bliższych wyjaśnień w sprawach podróży tak lądowych jak i morskich z Bremen do Ameryki, Australii, Afryki, Chin, Japonii etc. udziela:

Reprezentacya póln. niem. Lloydu we Lwowie,
Pasaż Hausmana 9.

niałych strojach polskich), Towarzystwo dziennikarzy polskich, Związek artystów i architektów, Tow. muzyczne i Koło lit. art. reprezentanci władz, dalej kler świecki (około 500 księży), posłowie do Sejmu i Rady państwa (bardzo wielu w strojach narodowych), JE. P. Namiestnik Andrzej hr. Potocki i JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni.

Za kanonikami i prałatami wszystkich trzech kapituł postępowali ks. Mitraci Bielecki i Turkiewicz, infuści Zabłocki, Lewicki i Moszoro a następnie ks. Arcybiskup Weber, ks. biskupi dr. Wałęga, Fischer, Nowak a w końcu celebrawi JE. ks. Arcybiskup Bilczewski w asyście ks. Arcybiskupa Teodorowicza i ks. biskupa Pelczara.

Za książętami Kościoła, przedstawiciele stanu duchownego, szlacheckiego, mieszczańskiego i włościańskiego nieśli wspaniałe, złotem jaśniejące a ozdobione białymi liliami trony, na którym ustawiono cudowny obraz Najśw. Panny Maryi Łaskawej, z archikatedry lwowskiej, przed którym król Jan Kazimierz składał swe śluby. Za obrazem postępowali Rada miejska z prezydentem i oboma wiceprezydentami na czele. Pochód zamykał oddział weteranów wojskowych i oddział młodzieży.

Pochód przeszedł ul. Teatralną, placem św. Ducha i ul. Karola Ludwika zatrzymał się około 5 po południu na placu Maryackim, gdzie ks. Arcybiskup Bilczewski i Teodorowicz po odprawieniu modłów dokorali poświęcenia studni, na której wznosi się statua N. Maryi Panny, ofiarowana przez Sewerynę z Pietruskich hr. Badeniewą w r. 1861.

Po poświęceniu studni, ruszył pochód w dalszą drogę, a przeszedł plac Halicki i ulicę Halicką, wkroczył około godziny 6 na Rynek, gdzie zatrzymał się przed wystawionym sumptem Rady miejskiej ołtarzem. Cały Rynek był szalenie zapelniony publicznością tak, że pochód tylko z trudnością przez tę tłumy przedrzeć się zdołał. W oknach wszystkich domów a nawet na dachach widać było osoby przypatrujące się tej wspaniałej procesji.

Gdy na ołtarzu ustawiono tron z obrazem Matki Boskiej, chór młodzieży, umieszczony po prawej stronie ołtarza odśpiewał przy akompaniamencie trąb unisono hymn „Boga Rodzico“.

Gdy przebrzmiały ostatnie tony tego hymnu, który wywarł wielkie wrażenie, zabrał głos JE. ks. Arcybiskup dr. Bilczewski i przemówił ze stopni ołtarza otoczony biskupami i dygnitarzami Kościoła. Przemówienie to, którego wszyscy słuchali niemal z zapartym oddechem, było podniosłe, pełne akcentów silnych, w tych zwłaszcza ustępach, które dostojny mowca poświęcił dzisiejszym stosunkom.

„Śluby Jana Kazimierza — mówił Najprz. Arcypasterz — to dług narodowy, zaprzysiężony publicznie. Cięży on na każdym stanie, na każdej rodzinie i każdej jednostce.

Dług ten dwa główne na nas nakłada zadania. Po pierwsze: utrzymywać i pomnażać chwałę Zbawiciela i Najświętszej Jego Matki jako Królowej i Pani narodu. Powtóre: przyznanie ludowi wszystkich jego praw, aby wszystkie mógł wypełnić obowiązki.

Z wdzięcznością stwierdza publicznie, że w bardzo wielu rodzinach wiara u nas się pogłębiła.

Alé są też ludzie co wykrzywiają usta niewiara.

Otóż niekatolicką robotę tych ludzi, zwalczać powinnością jest świętą wszystkich stanów i zawodów w narodzie!

Obowiązek konfederatów barskich, że każdy wiary świętej katolickiej życiem i krwią obligowany jest bronić, niech będzie także obowiązkiem naszym!

Wszyscy wiemy, że położenie ludu w niejednym się na lepsze odmieniło. Nikt dziś ludem nie gardzi, wszyscy pragniemy dlań oświaty, dobrobytu. Pracy nad ludem nie brak, bo wszyscy wiemy, że w siermięgie owinięta jest lepsza przyszłość narodu.

Tylko, że jedni chcą tej lepszej przyszłości z Bogiem, drudzy choćby bez Boga; jedni idą w lud z bezinteresowną miłością ku niemu — inni na ustach mają dobro ludu, a w sercu chęć wyniesienia się kosztem ludu.

Otóż daj, Boże, aby ci, którzy na niewie ludowej sięją niewiarę, co rychlej nawrócili ze złej drogi.

Poczem przechodząc w ton gorącej serdecznej modlitwy z prośbą, by raczyła wzrok dobrotliwie zwrócić na korzący się u jej stóp naród, złożył ponowne imieniem jego śluby w następujących wyrazach:

„Wielka Boga-Człowieka Rodzico i Panno Najświętsza!

„My, lud Twój, ze wszystkich ziem Polski tutaj zebrany, padamy do stóp Twoich najświętszych przed Twoim łaskami słynącym obrazem i jak niegdyś król nasz Jan Kazimierz, Ciebie za Patronkę naszą i za Królowę narodu dzisiaj ponownie obieramy i wszystkie ziemie, miasta i wsie nasze Twojej osobliwszej opiece i obronie polecamy i miłosierdzia Twego w teraźniejszym naszym utrapieniu pokornie żebremy.

„A że wielkimi dobrodziejstwami Twoimi pobudzeni, pałamy wszysej nową i najszerszą chęcią służeńia Tobie, więc przyrzekamy też i na przyszłość Synowi Twojemu. Pannu naszemu Jezusowi Chrystusowi i Tobie Najświętsza Panno, że cześć Waszą i chwałę przenajświętszą zawsze po wszystkich ziemiach naszych — z wszelką usilnością pomnażać i utrzymywać będziemy.

„Starać się też usilnie będziemy, aby wszystkim stanom, a zwłaszcza ludowi i robotnikom stała się sprawiedliwość i żebyśmy wszysej jednym byli sercem, jedną duszą.

„Spraw to, Najmiłosierniejsza Pani i Królowo nasza, abys tak samo, jakęś nas natchnęła do odnowienia tego ślubu, także nam pomoc u Syna Twego uprosiła do wypełnienia tego, co ślubujemy. Amen“.

Ponowienie przez Najprzew. Arcypasterza ślubów Jana Kazimierza i oddanie narodu polskiego Matce Boskiej, tej zawsze Najmiłosierniejszej i Najdobrotliwszej Orędownicze naszej i Królowej Korony Polskiej wywarło olbrzymie wrażenie, które spotęgowało się jeszcze, gdy ks. Arcybiskup ująwszy przy pomocy biskupów cudowny obraz Najśw. Panny Łaskawej uczynił nim znak Krzyża św. i pobłogosławił falujący na olbrzymim Rynku tłum. Kolana pobożnych zgięły się, a myśl mimowolnie powracała do tych czasów, kiedy dawne rycerstwo polskie klęczało i ślubowało przed tym samym obrazem w chwili, w której Ojczyzna nasza była w wielkim nieszczęściu i wróg nastawał na jej wolność.

Chór Towarzystwa muzycznego i „Lutni“ odśpiewał starą pieśń „O gospodzie uwielbiona“, poczem obraz wraz z tronem zdjęto z ołtarza i przy śpiewie rzewnej pieśni „Serdeczna Matko“ śpiewanej przez wszystkich zanosiono go do Katedry. Tam chór Towarzystwa muzycznego i „Lutni“ odśpiewał „Te Deum laudamus“ układu ks. prałata Surzyńskiego, poczem ks. Arcybiskup Bilczewski udzielił zebranyb błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Na tem zakończyła się uroczystość kościelna. Podczas całej procesji panował wzorowy porządek.

Drugie posiedzenie plenarne.

O godzinie ósmej zebrał się uczestnicy kongresu w sali Filharmonii na drugie posiedzenie plenarne. Zagał je prezes kongresu dr. Władysław Kraiński, poczem odczytali sekretarże telegramy, nadeszłe w ostatnim dniu uroczystości. Zaznaczyć tutaj należy, że prócz setek telegramów, których nie podaliśmy z powodu braku miejsca, odczytano wczoraj szereg nowych depesz; między innymi od Arcybiskupa kardynała Coullie, Prymasa Serbii, Arcybiskupa Antybrzy Milinowicza, biskupa Strzygońskiego Józefa Boltizara, Kardynała Arcybiskupa Jana Katschale- ra z Salzburga, Jerzego Cyrtowa biskupa suffragana żmudzkiego, biskupa Ruszkiewicza z Warszawy, Arcybiskupa Metropolity mohylowskiego z Petersburga, biskupa Zwierowicza z Sandomierza, Kardynała Gruschy z Wiednia, Pronotaryusza Apostolskiego Kleizera z Fryburga, od kapituły krakowskiej, redakcyj wielu dzienników i w. i.

Po odczytaniu telegramów zabrał głos Prezes Akademii Umiejętności JE. Stanisław hr. Tarnowski. Obszerne streszczenie jego przemówienia odkładamy do jednego z następnych numerów.

Po mowie tej, która wywarła głębokie wrażenie na słuchaczach, dziękujących prelegentowi gorącymi oklaskami pojawił się na mównicy włościanin, Wojciech Tenczar z Dobrzecchowa.

Mowca zaznaczył w wstępie, że Matka Boża miała zawsze najliczniejszych czcicieli wśród wszystkich stanów Polski, najwięcej wśród ludu. Od morza do morza na ziemi polskiej modlił się lud polski do Najśw. Maryi Panny... Kiedy Kościusko wezwał włościan do walki, poszli oni zwyciężać pod sztandarem, na którym widniał obraz Matki Bożej. Bartosz Głowacki był także najlepszym przedstawicielem ich uczuć, kiedy prosił Wodza, aby pozwolił przelać zdobyte działa na dzwony, mające roznieść co dnia chwałę Maryi Panny, dźwiękiem swych serc.

Mowca mówił dalej o szczególnej czei oddawanej Matce Boskiej po wsiach, przejawiającej się w modłach, pielgrzymkach do obrazów świętych i wizerunkach zamieszanych na ścianach chat wiejskich. Niema już niemal dzisiaj miejscowości, w której nie byłoby bractwa Różańcowego, a dziewczęta wiejskie ubiegają się o zaszczyt niesienia wizerunku Bogarodzicy.

Noszenie szkaplerzów i medalików, po których poznają się włościanie na obczyźnie, pieśni śpiewane przy pracy są również świadectwem tej głębokiej czei, jaką jest otoczona Matka Zbawiciela po wsiach. Inawzajem obdarzała Najśw. Marya Panna niezwykłą łaską małuczków i biednych, objawiając się najczęściej właśnie tym, w których imieniu przemawia mowca.

P. Tenczar zakończył prośbą, aby ta opiekunka nasza wzięła w obronę lud polski

szczególniej w tym roku, poświęconym czei Bogarodzicy.

Następnie zabrał głos ks. Biskup Pelczar.

Mowca przedstawił w ogólnym zarysach cześć oddawaną najświętszej Maryi Panny w XIX wieku. W czasie rewolucji przechodził Kościół ciężkie chwile. Napoleon Bonaparte, wyniesiony na tron przez tę właśnie rewolucję otworzył jednak napowrót wrota Kościoła, rozumiejąc najlepiej Jego potęgę i władzę. Za jego panowania kult Maryi Panny zajaśniał nowym blaskiem; Pius VII ukoronował cudowny obraz Matki Boskiej Sawońskiej, wskrzesił nabożeństwa majowe i rozpozszehnił medaliki Niepokalanego Poczęcia. Odtąd starają się następcy Piusa VII, a szczególnie wielki przyjaciel Polaków Pius IX, o to, aby Bogarodzica zyskiwała coraz to nowych obrońców i wiernych. Dzieło jego uwieńczone zostało ogłoszeniem dogmatu o Niepokalanem Poczęciu, w które wierzone już oddawna. Mowca zwrócił się wreszcie do zebranych z zapytaniem, czy zgadzają się, aby w imieniu Kongresu podjęto starania o przeprowadzenie procesu beatyfikacyjnego Piusa IX, a pytanie to potwierdzili zebrani przyjmując go oklaskami. Ks. Biskup Pelczar stwierdził dalej, że obecny Kongras podniósł cześć Maryi Panny w całej Polsce i wezwał wszystkich uczestników do rozpozszehnienia czei i służby zawsze wiernej i oddanej Tej, która jest Opiekunką i Wybawicielką naszą.

Po przemówieniu Prelegenta odczytano rezolucje, uchwalone przez poszczególne sekcje, przyjęte przez posiedzenie kongresu jednomyślnie. Rezolucje te są następujące:

Polski Kongres Maryański uznaje, (wniosek p. Chłapowskiego) że przystąpienie do Towarzystwa ochrony czei osobistej i popieranie celów tego Towarzystwa czynem i środkami materialnymi jest obowiązkiem każdego uświadomionego katolika. Kongres postanowił dalej (na wniosek dra Smolenia), aby popierać „Gazetę Niedzielną“, która wywiązuje się dobrze z obowiązku oświecania w duchu katolickim, w ten sposób, aby zając się gorliwą propagandą w celu uprzyśtąpienia pisma tego jak najszerszym warstwowi publiczności.

Kongres Maryański stwierdził również (na wniosek p. Kościńskiego) pożyteczną działalność Sodalicyi wśród klas wyższych i uznał za rzecz pożądaną zakładanie, a względnie podtrzymywanie i rozwój Sodalicyi w sferach nauczycielskich i młodzieży, a zwłaszcza szkół średnich i handlowych.

Kongres (na wniosek p. Olearskiego) uchwalił dalej uznać za konieczne, aby społeczeństwo katolickie wydatniej niż dotąd pracowało nad ocaleniem dzieci od nędzy materialnej i moralnej, a mianowicie nie tylko przez uchwałę, aby zakładano rozliczne w tych celach dony i przytulki, lecz przez dobrowolne, a stałe opodatkowanie się w celu umożliwienia takich instytucji.

Przyjęto następnie wniosek p. Bartynowskiego, aby Kongres prosił Ojca św. o ustanowienie orderu Niepokalanego Poczęcia dla uczczenia Najświętszej Panny i aby Kongres uchwalił zanieść do Ojca św. prośbę o dodanie do litanii loretańskiej wezwania o wspomnienie dusz czyścowych: módl się za nami.

Wreszcie przyjęto wniosek prof. Władysława Abrahama, który brzmi następująco:

Pierwszy Kongres Maryański zwraca się z prośbą do wszystkich Arcypasterzy, aby podjęli usiłowania w celu wyjednania u Stolicy św. kanonizacji bł. Jakóba Strepy Arcybiskupa lwowskiego i najdzielniejszego Apostoła czei Niepokalanej Bogarodzicy, aby jak Gniezno św. Wojciecha, Kraków św. Stanisława, Lwów w Tronu Bożego miał w nim skutecznego obrońcę.

Na zakończenie przemówił prezes dr. Wł. Kraiński, zaznaczając, że plan tego Kongresu jest bardzo obfity, okazujący się najwydatniej w powyższych rezolucjach. — Mowca dziękuje inicjatorom tego Kongresu, których niemordowana działalność przyczyniła się niemało do tak świetnego przebiegu uroczystości. Ze Kongres ten był na czasie, że był potrzebny, o tem świadczy tak liczne zebranie uczestników i wytrwałość, jaką okazali we wspólnej pracy.

Pod wrażeniem tych wzniosłych chwil mowca wyraża nadzieję, że tego rodzaju zgromadzenia przyjdą w dalszym ciągu do skutku, które utrwalą ich uczestników w wierze i czei Bogarodzicy.

Prezes Kraiński zakończył prośbą, aby obecni Arcypasterze udzieliili Swęgo błogosławieństwa. Wszyscy zebrani ukłękli, a Arcypasterze spełnili prośbę prezesa, poczem zakończono obrady o godzinie jedynastej.

Trzeci dzień.

Dziś o godzinie 9 rano odprawił Najprzewielebniejszy ks. Arcybiskup dr. Bilczewski w kościele OO. Jezuitów dla wszystkich Sodalicyj Mszę św., w czasie której chór akademicki wykonał Mszę na cześć św. Kazi-

mierza, skomponowaną przez Józefa Nowalisa, Litwina z Kowna. W czasie nabożeństwa zostali przyjęci w poczet Sodalicyj nowi członkowie.

O godzinie 11 odbyło się w sali Filharmonii plenarne zebranie Sodalicyj żeńskich i męskich, na którym wygłosili odczyty O. Bratkowski T. J. referat p. t. „Cel zadanie, taktyka Sodalicyj w obecnej dobie“ i p. Adam Konopka p. t. „Organizacja i łączność Sodalicyj dzisiejszych“. Nad referatami tymi rozwinęła się obszerna dyskusja. Obrady były poufne.

Po południu o godzinie pół do 4 odbędzie się drugie plenarne zebranie, na którym mają być rozpatrywane zgłoszone wnioski.

WOJNA rossyjsko-japońska.

Chaotyczny w swej obfitości materiał depeszowy z ostatniej doby da się znowu scharakteryzować ogólnie tem, że na widowni boju nie zaszły żadne istotne zmiany. Co do szczegółów to przedstawiają one sprawę następująco:

W Mandżurii.

Generał Kuropatkin telegrafował do cara dnia 27 b. m.: Japońskie stráže przednie zajmują te same pozycje na wschód od linii kolejowej, co onegdaj. Czasami atakują w małych grupach nasze oddziały, cofają się atoli pod naciskiem naszej konnicy. Straż przednia oddziału generała Samsonowa zabrała Japończykom stado bydła, przyczem po stronie japońskiej jeden kawalerzysta został raniony. Kornet Mieczew przedsięwziął w nocy z 26 na 27 b. m. z oddziałem kozaków uralskich atak na obóz Japończyków koło Kuandi. W obozie powstała panika. Patrol kozaków orenburskich zwiabił dnia 26 b. m. pół szwadrona Japończyków w zasadzkę i nagle ich zaatakował. Japończycy musieli się cofnąć z wielkimi stratami. Kozacy zbrali kilka koni.

Pod Portem Arthura.

Wedle doniesienia *Morning Post* z Szangaju, atak na Port Arthura trwa dalej.

Daily Mail otrzymała z Czufu wiadomość, że Japończycy zbliżyli się aż na 1600 metrów do toru wysięgowego Portu Arthura. W rękach japońskich znajdują się forty Nr. 4, 5, 6. Chińczycy przybyli do Czufu potwierdzają, że miny rossyjskie wyrażają Japończykom wielkie szkody.

Birżewyja *Wiedomosti* otrzymały od swego korespondenta w Czufu wiadomość, iż informacje japońskie w sprawie Portu Arthura nie powinny znajdować wiary. Informacje te obliczone są na uspokojenie opinii publicznej w Japonii, aby ułatwić zaciągnięcie nowej pożyczki. Faktem jest, iż w ostatnich tygodniach nie było można otrzymać żadnych autentycznych wiadomości o wypadkach w Porcie Arthura, ponieważ blokada japońska jest nadzwyczaj ściśła. Japończycy oczekują, iż eskadra rossyjska wypłynie wkrótce z Portu Arthura i dlatego zatrzymują koło tej twierdzy wszystkie dżonki i okręty. Japończycy wysadzają na ląd w Dalnym ciągle nowe wojska, które są zorganizowane z ludności Formozy. Ludność chińska wiele cierpi z powodu dzikości tych żołnierzy.

W przeciwieństwie do tego komentarza twierdzą petersburscy korespondenci pism niemieckich, że car otrzymał z Portu Arthura depeszę z wiadomością, iż wojska japońskie są rozentuzyzmowane i ciągle otrzymują posiłki. Załoga rossyjska, która dotychczas mogła się kryć, jest obecnie w wielu miejscach wystawiona na strzały Japończyków.

Nawiasem dodajemy jeszcze, że *attaché* francuski Cuverville, o którym mniemano, że zginął opuściwszy Port Arthura na dżonce, jak obecnie stwierdzono, przebywa dotąd w Porcie, złożony ciężką chorobą.

W Petersburgu.

Wedle *Local Anzeigera*, w petersburskich kołach urzędowych są bardzo zdziwieni zachowaniem się Francji, która proponuje myśl pośrednictwa, mimo, iż Rossya stanowczo takie pośrednictwo obecnie odrzuca.

Temps donosi, że rossyjski rząd zamówił w Boulogne w „Śródziemnem Towarzystwie budowy okrętów“ 11 torpedowców najnowszego typu. Mają być one dostarczone w 15 miesiącach. Ponadto pertraktuje Rossya o zakupno 4 nowych krążowników.

W Tokio.

W korespondencji *Standarda* z Tokio czytamy: Japońska prasa jednomyślnie od-

rzuca wszelką myśl o zawarciu pokoju w obecnych stosunkach i domaga się dalszego prowadzenia wojny. *Standard* wywodzi dalej, że korzyści, jakie przyniosą angielsko-japoński sojusz wskazują na to, że byłoby odpowiednim, aby ten sojusz przy odnawianiu został rozszerzony także na azjatyckie kraje po za obrębem Chin i Korei. Japonia bowiem może oddać dobre usługi także w tym wypadku, gdyby angielskie interesy w Persyi i Indjach były przez Rosję zagrożone.

Jak *Biuro Reutersa* dowiadyuje się, rząd japoński postanowił zaciągnąć nową wewnętrzną pożyczkę w wysokości 80 milionów jenów. Kurs emisyjny ustanowiono na 92. Pożyczka ta 5%, ma być wydana na tych samych warunkach jak poprzednia.

Rząd ma zamiar zmienić ustawę wojskową w tym kierunku, aby czas służby w rezerwie podwyższyć o 5 lat. Cały czas służby wojskowej ma być rozszerzony na przeciąg 17 lat i 5 miesięcy. Równałoby to się znacznemu zwiększeniu armii.

Korespondent *Daily Express* w Tokio zauważył, że zaczyna tam objawiać się zaniepokojenie w skutek przewlekania się zdobycia Portu Arthura. Ostre ataki opinii publicznej zwracają się szczególnie przeciw generałowi Nogi. Jeden z dzienników japońskich ogłasza nawet, że w jego redakcyi przygotowany jest wyostrzony miecz, który chętnie przysze każdej chwili generałowi. Redakcyja chce mu dać w ten sposób do zrozumienia, że powinien sobie odebrać życie. Pisma, które zapewniały o rychłym upadku Portu Arthura obecnie milczą lub piszą znów, że Port Arthura trzymać się jeszcze będzie przez dwa lub trzy miesiące. Nogi otrzymał w ostatnim tygodniu 12.000 wojska posiłkowego. Cała okolica Portu Arthura jest podminowana, a miny rossyjskie wyrządzają wielkie spustoszenia w szeregach japońskich.

KRONIKA

Lwów, 30 września

— **Kalendarz.** Sobota (1 października) Remigiusza. — Danuta. — Ewmenya pr.

Wschód słońca o godzinie 6 01, zachód o godzinie 5 40.

— **Przewidywania pogody.** Wiedeńska stacya meteorologiczna zapowiada na dziś, piątek, w Galicyi wschodniej i na Bukowinie: Pogoda piękna, wiatry, łagodnie; w Galicyi zachodniej: pogoda niejednostajna, łagodnie.

— **Odlewy bronzowe** postaci Wieszca, znicza i tarczy herbowej znajdują się już na placu budowy. Wykonanie ich bardzo staranne w drobnych nawet szczegółach; maska Mickiewicza odznacza się doskonałym podobieństwem do najlepszych portretów poety.

Dzisiaj ustawiono pierścień łączący dwa bloki kolumny, oraz sprostowano z pracowni p. Schimserowej górny jej część, której windowanie połączone jest z największymi trudnościami. Monterzy fabryki Srpeka pracują około ozdób brązowych kapitelu.

Wobec szybkiego postępu robót, już z początkiem przyszłego tygodnia będzie mógł komitet oznaczyć termin odsłonięcia pomnika.

— **Z „Sokoła“.** Polskie Tow. gimnastyczne „Sokół macierz“ urządza 2 października b. r. uroczystość pamiątkową IV Złoty połączoną z ćwiczeniami gimnastycznymi, zawodami w skoku zwykłym o nagrodę honorową, z wręczeniem dyplomów pamiątkowych. Na zakończenie ćwiczenia świetlanymi maczganiami. Miejsca siedzące 60 h, wstęp na salę 40 h, dla uczniów 20 h. Bilety do nabycia w kancelaryi „Sokoła“ między godz. 5—8 i rano w niedzielę od 10—1.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa absolwentów Akademii handlowych odbędzie się dnia 1 października b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali hotelu „Victoria“ ul. Hetmańska.

— **„Czeska Beseda“** odbyła wczoraj wieczorem doroczne walne zgromadzenie, na którym po zatwierdzeniu spraw czysto administracyjnej natury, dokonano wyboru wydziału i komisji rewizyjnej. Prezesem wybrano ponownie prof. Zdzisława Fiałkę, jego zaś zastępcą dr. Pawła Kuczerę.

Dochody Towarzystwa wyniosły w r. z. 1444 K. 13 h., rozchody 1333 K. 38 h.

— **W przytulisku** dla służ pod zarządkiem SS. Serca Jezusowego przy ul. Słodowej odprawili wczoraj o godzinie pół do 8 rano ks. biskup Pelczar, protektor zakładu, cichą Mszę św. dla służ. Po nabożeństwie wygłosił Najprz. ks. Arcypasterz przemowę, w której wezwał do wierności obowiązkom i życia pobożnego.

— **Prezesem** izraelskiej rady wyznaniowej wybrany został dr. Emil Byk, jego zaś zastępcą dr. Szymon Schaff.

— **Zamach samobójczy.** We środę około godziny 5 po południu rzuciła się w zamiarze samobójczym do stawu Panieńskiego 18-letnia Adela Kormanówna, córka czapkarza.

Przechodzący obok robotnik Roman Biel, widząc tonącą Kormanównę, rzucił się za nią w ubranii do wody i uratował ją. Kormanównę, która objawia zbroczenie umysłowe, oddano rodzinie.

— **Nagła śmierć.** Na dziedzińcu realności przy ul. Jagiellońskiej 18 zmarł we środę po południu nagle nieznaną z nazwiska mężczyzna, należący prawdopodobnie do sfery robotniczej. Zwłoki odstawił komisaryat II dzielnicy do kostnicy Zakładu medycyny sądowej.

— **Kronika policyjna.** Z zamkniętego mieszkania pani Wandy S., przy ul. Gołębiej 1. 4 skradł we środę niewysłędzony dotąd sprawca, po otwarciu drzwi dobranym kluczem kwotę 75 K.

Zgubiono: książeczkę gal. Kasy oszczędności nr. 164 810 na 54 K. oraz torebkę, zawierającą 80 K. i srebrny męski zegarek.

Z realności przy ul. Słonecznej 28 skradziono Salomonowi Frislowi konia z wozem.

W ulicy Mlyarskiej przytrzymano we środę wieczorem notowanego złodzieja Hersza Landesberga, noszącego tłumok rozmaitych rzeczy, skradzionych na szkodę pana D., zamieszkałego przy ul. Panieńskiej.

Sześć olejnych obrazów skradziono w tych dniach p. G. z kufru stojącego na strychu realności przy ul. Kochanowskiego 18.

Po otwarciu wytrychem mieszkania Salomona Kapralika przy ul. Sobieskiego 34 skradł wczoraj jakiś rzeźmieszczyk złoty zegarek damski z takimże łańcuszkiem, lornetkę sztyldkretową i 12 koszul męskich, ogólnej wartości 350 K.

Z mieszkania pani K. D., przy ul. Damsa 4 skradziono wczoraj po otwarciu drzwi dobranym kluczem bransoletę złotą z turkusami, wartości około 70 K.

Broszkę złotą w kształcie koniczyny z portretem wojskowego, należącej do ułchy Karola Ludwika, może odebrać właściciela w domu przy ul. Zyblikiewicza 16, i piętro drzwi nr. 4.

Dziesięć litrów soku malinowego skradziono pani T. S. z piwnicy realności przy ul. Żółkiewskiej 20.

HEJNAŁ

(is) Po raz pierwszy może od czasu, gdy miasto nasze wydzielono z obrębu Rappiej, rozlegały się nad Lwowem przez dni kilka dzięki uroczystościom Maryańskim dźwięki hejnałów. Kraków zna je lepiej: tam one zdawien dawna napawały słuch pobożny muzyką swą przejmującą i straszną, co je z wieży Maryackiej rzucał powodzią tonów królewskiemu grodowi w dani nie, wszedł nawet w przysłowie. „Poczeiwemu nie trzeba stróża z hejnałem na wieży“, mówiono w XVII w., a poeci owych czasów i późniejsi motywy ten na rozmaite przetworzyli sposoby.

Hejnał cieszył się w dawnej Polsce wielką popularnością. Używano go dla wywołania pobożnego nastroju w rozmaitych chwilach, pierwotnie jednak była to pobudka poranna, odgrywana z pierwszym braskiem słońca na wieży kościelnej ku czci Chrystusa i Jego Matki Przenajświętszej.

Dziś niewiadomo już dokładnie nawet, z kąd wzięła się nazwa hejnału. Miała ona zresztą różne brzmienia, bo także ejnał i hajnał zachowały się w literaturze.

Sądzą jedni, że wyraz ów miał źródło w okrzyku „Hej nam, hej“, rozpoczynającym tyle kolend ludowych. Zdaniem innych przejęli go Polacy od Węgrów. „Haynal Aurora! opowiada jeden z dawnych pisarzy, *Pannonnes exorbitores sub Auroram sibi accimunt!*“ Ta druga wersja jest oczywiście prawdopodobniejsza, zwłaszcza wobec znanej skłonności naszej do zapożyczania się w wyrazy u obcych.

Z biegiem czasu hejnał rozszerzył swe pojęcie; z pobudki pobożnej, stał się także bojową przygrzywką Rycerstwa polskie sienio w bó przy dźwiękach hejnałów. Te same pienia na trzech trąbach wgrzywane, słyszy Kraków po dziś dzień z wieży Maryackiej. Niedługo przez kilka niedziel przed Bożem Narodzeniem grano je tam od północy aż do świtu, ku chwale mającego przyjść na świat Synaczką Bożego i Jego Matki.

Lwów, jak już zaznaczyliśmy, przypomina sobie hejnały dopiero przy sposobności kongresu cześcieli Maryi. Otwierają się podczas grania hejnałów (o godzinie 7 rano i 6 wieczorem) okna domów, a mnóstwo ciekawych spieszyło na Rynek, aby lepiej słyszeć tę majestatyczną muzykę płynącą jakby z otwartych bram nieba, chociaż w rzeczywistości płynęła tylko z wieży ratuszowej.

Ale gwar wielkiego miasta nie dozwolił jej rozwinąć w całej pełni powagi i niezmiernie piękna. W tem też szukać należy przyczyny, dla czego u nas hejnały poszły w niepamięć i poszłyż je dziś już można tylko przy nadzwyczajnych uroczystościach.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Z „Filharmonii“ lwowskiej.** Sezon bieżący, który się rozpocznie z dniem 12 października koncertem naszego słynnego pianisty Sliwińskiego, zapowiada się pod względem arty-

stycznym doskonale. Szczegółowy program tego koncertu będzie w najbliższych dniach ogłoszony.

Dyrekcya udało się już pozyskać światowej sławy artystów. a mianowicie: znanego tu u nas i uznanego skrzypka Burmestra, ulubionego i tak powszechnie uznanego fortepianistę Eugène d'Albert, sympatyczną śpiewaczkę Gemmę Bellincioni, którą Lwów tak słusze polubił, tenora nadwornej Opery wiedeńskiej Slezaka, pianistów Godowskiego i Hubermana, skrzypka słynnego Cezarego Thomsena, śpiewaczkę Tilli Kennen, Sarassatęgo, prof. Hubey, słynnego Issaye, Grünfelda i wielu innych.

Artystyczne kierownictwo „Filharmonii“ objął na sezon bieżący prof. Franciszek Neuhanser.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

W piątek o godzinie 7 minut 30 wieczorem „Warszawianka“, pieśń z roku 1831 napisal St. Wyspiański. Rozpocznie: po raz 8 „Jak liście z drzew stracone“, obraz sceniczny w 1 akcie Jana Łady.

W sobotę początek o godzinie 7 wieczorem; po raz pierwszy (nowość) „Capstrzyk“, sztuka w 4 aktach, z małego garnizonu napisal Franciszek Adam Beyerlein.

Z Izby sądowej.

(Defraudacy: w krakowskiem Towarzystwie kredytowem rękodzielników i przemysłowców).

Kraków, 30 września.

W dalszym ciągu srodowej rozprawy adwokat dr. Himmelblau uczynił wniosek, domagający się osadzenia obecnie tylko sprawy braci Kawków, jako zupełnie dotrzale, a odroczenia sprawy innych obwinionych, albowiem znawcy, jak sami oświadczyli, nie badali dotychczas portfeli wekslowego Towarzystwa. Zbadanie tego portfela może dopiero dostarczyć ostatnich dowodów, czy i o ile stan fuaduszów Towarzystwa poniósł szkody.

Prokurator p. Ptaś godzi się tylko na odroczenie sprawy obw. Chmurskiego i przekazania jej do dalszego śledztwa w związku ze zbadaniem przez znawców portfela wekslowego.

Trybunał oświadczył, iż decyzję w sprawie tych wniosków powezmie później, poczem przystąpił do przesłuchania obw. Barko i Barko przyznaje się, iż od obwinionego Müllera pobrał około 150.000 koron. Z początku uważał Müllera za zamożnego, dopiero później dowiedział się od niego, iż Müller popełnia defraudacye.

Przew.: Dlaczego pan dowiedział się o tem, iż Müller dopuszcza się defraudacyi, nie cofnął się, lecz dalej brał pieniądze od niego?

Barko: Cofnąć się nie mogłem. Müller mi dawał ciągle pieniądze, a ja machinalnie czyniłem to, co on mi kazał.

Przew.: Müller teraz twierdzi, że on robił to, co pan mu kazał.

Barko odpowiada dalej, że celem pokrycia zdefraudowanych pieniędzy Müller ubezpieczył siebie i jego na 520.000 koron na życie i od wypadków. Gdy Barko nie umierał, Müller radził mu, aby dużo pił alkoholu, ponieważ widział, że raz po nocnej hulance i nadżyciu alkoholu, Barko dostał wybuchu krwi. Aby się uchronić przed naleganiami Müllera w sprawie jak najszybszej śmierci, Barko wyjechał do Nicei, pod pozorem, że ma tam bogatą ciotkę i że od niej dostanie pieniędzy.

Przew. Bawił się pan tam dobrze? Cóż ruletki także pan próbował?

Barko: Próbowalem!

Przew.: Ale nie szło?

Barko: Wcale nie szło. Inni wygrawali krocie, ja nie. Zaproponowalem również Müllerowi grę w giełdę i pojechałem w tym celu do Wiednia, ale przegrałem 20.000 koron, wziętych od Müllera.

Nastąpiło przesłuchanie piątego obwinionego Stefana Kawki, oskarżonego o rozmyślne eskontowanie sfałszowanej przez Müllera książeczki.

Wczoraj przesłuchano w dalszym ciągu ostatniego obwinionego Sewerynę Kawkę, obwinionego o rozmyślne eskontowanie sfałszowanych książeczek wkładkowych. Po ukończeniu jego przesłuchania powstał prokurator dr. Trzaskowski i cofnął oskarżenie przeciw Stefanowi i Sewerynowi Kawkom. Wskutek tego trybunał wydał natychmiast wyrok uwalniający ich od wszelkiej winy. Obaj bezzwłocznie opuścili gmach sądowy. Następnie przesłuchiwał trybunał świadków.

OSTATNIA POCZTA

Wiener Ztg. ogłasza Najwyższe rozporządzenie na podstawie § 14 polecające Rządowi w drodze rozporządzenia uregulowanie

pro wizoryczne traktatu handlowego z Włochami najdalej do 31 grudnia 1905 r.

Król rumuński przybył do Wiednia wczoraj. Na dworcu powitał króla poseł japoński z personelem poselstwa i komendantem 6 p. p. imienia króla.

W obec rozszerzonych za granicą wiadomości, jakoby car na wniosek ministra spraw wewnętrznych ks. Światopełk-Mirskiego zniósł ukaz zakazujący Polakom i katolikom nabywanie ziemi w północnych i południowo-zachodnich guberniach, oświadcza rossyjska Agencya telegraficzna, że ministerstwo spraw wewnętrznych upoważniło ją do oświadczenia, że wiadomość ta jest zupełnie zmyśloną i że minister spraw wewnętrznych nie miał jeszcze sposobności złożyć carowi jakiegokolwiek sprawozdania.

Ks. Światopełk-Mirski przyjął wczoraj wyższych urzędników swego ministerstwa i wygłosił przytem dłuższą mowę, w której zaznaczył, że trzymać się będzie w swem urzędowaniu manifestu carskiego z dnia 10 marca 1903 r. i prosił urzędników, by go popierali.

Towarzysze ministra spraw wewnętrznych Zinowiew i Stisziński powołani zostali do rady państwa.

Socyalista Briand, referent Izby deputowanych dla projektu ustawy o rozdziale Kościoła od państwa we Francyi, oświadczył, że po przeprowadzeniu tej ustawy znaczna część budżetu wyznań będzie użyta na ulgi dla ubogich rolników i mniejszych właścicieli dóbr.

Aurore jednakże twierdzi, że prezydent ministrów Combes nie przedłoży Izbie deputowanych osobnego projektu ustawy w tej sprawie, lecz poprzestanie na wniesieniu szereg zmian w przyjętym już przez komisję projekcie ustawy.

Sejm.

I. posiedzenie II. sesyi VIII peryodu.

Lwów, dnia 30 września.

Po uroczystych nabożeństwach, odprawionych w kościele Archikatedralnym i cerkwi św. Jura, zebrał się dziś Sejm w bardzo liczny komplecie na I. posiedzenie II. sesyi VIII. peryodu.

JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Baden i zawiadomiwszy Izbę, że Najj. Pan zwołał Sejm Najwyższym patentem z d. 11 września b. r., otworzył o godzinie 11 min. 35 posiedzenie, powołując na pro wizorycznych sekretarzy pp. Mieczysława Urbaiskiego, Kazimierza ks. Lubomirskiego, Stanisława hr. Mycielskiego i ks. Teodora Bohaczewskiego, poczem wygłosił następującą przemowę:

Dobną to wróżbą i dobrym wstępem dla obrad tegorocznego Sejmu, iż zbierając się zostajemy pod wrażeniem, a może bardziej jeszcze pod wpływem uroczystego obchodu dwóch dni.

Jeżeli te same uczucia, które były tego obchodu główną cechą opromieniać i zagrzewać będą nasze prace sejmowe, jeżeli to, co za nasz obowiązek w uroczystej chwili sami uznawaliśmy, nada piętno naszym obradom i uchwałom, jeżeli z tej sali do kraju przejdą dowody wzajemnej wyrozumiałości, chrześcijańskiej miłości i gotowości poświęcenia wszystkiego dla dobra kraju, wtedy sądzę sesya ta przyniesie krajowi pożytek i trwałą korzyść.

W sprawozdaniach i wnioskach Wydziału krajowego, które wszystkie bez żadnego wyjątku macie Panowie już w tej chwili przed sobą, znajdziecie Panowie już od dziś bardzo obfity materiał do pracy.

Przedłożono liczne wnioski ustawodawcze: administracyjne i finansowe, które są częścią wynikiem uchwał wys. Sejmu, częścią pochodzą z inicjatywy Wydziału krajowego.

Znajdziecie Panowie także bardzo szczegółowe może nawet nadto szczegółowe, sprawozdanie z czynności Wydziału krajowego w rozmaitych działach administracyi, które tylko wtedy istotną korzyść przyniesie, jeżeli Wydział krajowy w obradach i uchwałach wys. Izby będzie mógł znaleźć dyrektywę na przyszłość, tak co do spraw poszczególnych, jak i co do całości administracyi autonomicznej kraju.

Wykonując zeszlóroczną uchwałę sejmową przedkłada Wydział krajowy zmianę ustaw szkolnych, która w wielu szczegółach przynosi ulgi i ulepszenia dla nauczycieli i wprowadza pożądane dla administracyi szkolnej zmiany.

Projektowana reforma ustanawia *minimum* emerytury dla nauczycieli, ustanawia *minimum* pensyj wdowiej i *minimum* pensyj sierocych, przyznaje kwartał pośmiertny